

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. január 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. június 14. napján kelt 3.B.349/2015/96. számú ítéletét - I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r., III.rendű vádlott neve III. r., **V. r. vádlott neve V. r., X. r. vádlott neve X. r., XI. r. vádlott neve XI. r., XIV.rendű vádlott neve XIV. r. és XV. r. vádlott neve XV. r. vádlottak** vonatkozásában - felülbírálvá megváltoztatja.

- a I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak terhére megállapított cselekményt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), velük szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés büntetést és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak,
- I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobbzás összegét 1.150.000 (egymillió-százötvenezer) forintban állapítja meg,
 - mellőzi II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben az 1.800.000 (egymillió-nyolcszázezer) Ft összegre elrendelt vagyonekobbzást,
- III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal szemben 1.150.000 (egymillió-százötvenezer) forint összegű vagyonekobbzást rendel el,
- **V. r. vádlott neve V.r. X. r. vádlott neve X. r., XI. r. vádlott neve XI.r., XIV.rendű vádlott neve XIV. r. és XV. r. vádlott neve XV. r. vádlottal** szemben a pártfogó felügyelet elrendelését mellőzi.

A bűnjelek közül I.rendű vádlott neve I.r. vádlottól lefoglalt és a Bj.I.367/2015. számú bűnjelkartonon:

- 1051. alatt kezelt Babyliiss hajvasalót, az 1028. alatti 28 db plastikkártyát fóliával, 1034. alatti plastikkártyát, 1037. alatti nyomtatott papírokat és plastik lapokat, 1045. alatti 8 db plastikkártyát, 1050. alatti plastikkártyát, 1057. alatti 1. Bt. bélyegzőt, 1060. alatti plastikkártyát, 1069. alatti munkaszerződést **A.A.** nevére, 1070. alatti alutasakokat és az 1071. alatti 1090 gramm port *elkobozza*,
- az 1027. alatti tasakot okmánymásolatokkal, az 1032. alatti fényképeket, okmányokat és kitöltött plastikkártyákat, 1040. alatti okmánymásolatokat, 1044. alatti hiányos bizonyítványt, plastikkártyákat, feljegyzéseket és fotókat, 1047. alatti főiskolai oklevelet, 1058. alatti 10 db forgalmi engedélyt és 1 db fényképes plastikkártyát az kiállítás helye szerint illetékes *okmányirodának rendeli megküldeni*,
- az 1031. alatti irattartót fotópapírokkal és fóliákkal, 1039. alatti kézzel írt papírlapot, 1053. alatti irattartót benne céges iratokkal, 1055. alatti mappát rendőrségi iratokkal, törvényszöveggel és 3 db kézzel írott lappal a lefoglalás megszüntetése mellett I.rendű vádlott neve I.r. vádlottnak *kiadni rendeli*.

XI. r. vádlott neve XI. r. vádlottól lefoglalt bűnjelekre vonatkozó rendelkezésből a „vagyonekobbzás biztosítására” kitéltet mellőzi.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből:

- I.rendű vádlott neve I.r. vádlott 645.682 (hatszáznegyvenötezer-hatszáznyolcvankettő) forintot,
- II.rendű vádlott neve II.r. vádlott 347.508 (háromszáznegyvenhétezer-ötszáznyolc) forintot,
- III.rendű vádlott neve III.r. vádlott 557.508 (ötszázötvenhétezer-ötszáznyolc) forintot,
- **V. r. vádlott neve** V.r. vádlott 289.725 (kétszáznyolcvankilencezer-hétszázhuszonöt) forintot,
- **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott 339.007 (háromszázharminckilencezer-hét) forintot,
- **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott 542.105 (ötszáznegyvenkétezer-százöt) forintot,
- XIV.rendű vádlott neve XIV.r. vádlott 628.694 (hatszázhuszonnyolcezer-hatszázkilencvennégy) forintot,
- **XV. r. vádlott neve** XV.r. vádlott 191.009 (százkilencvenegyezer-kilenc) forintot köteles megfizetni.

X. r. vádlott neve X.r. vádlott egyetemleges kötelezését mellőzi.

Az állam terhén maradó bűnügyi költség összege: 1.393.618 (egymillió-háromszázkilencvenháromezer - hatszáztizennyolc) forint.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., **V. r. vádlott neve** V.r., **X. r. vádlott neve** X.r. **XI. r. vádlott neve** XI.r. **XIII. r. vádlott neve** XIII.r., XIV.rendű vádlott neve XIV.r. és **XV. r. vádlott neve** XV.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott új személyazonosító igazolványának száma **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott születési éve helyesen 1965.

Kötelezi III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat 17.600,- (tizenhétezer-hatszáz) forint,
V. r. vádlott neve V. r. vádlottat 15.000 (tizenötezer) forint,
X. r. vádlott neve X. r. vádlottat 17.600,- (tizenhétezer-hatszáz) forint,
XIV.rendű vádlott neve XIV. r. vádlottat 17.600,- (tizenhétezer-hatszáz) forint, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék a 2017. június 14. napján kihirdetett 3.B.349/2015/96. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

- I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés); ezért őt 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra,
- II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés); ezért őt a bíróság 2 év 3 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra,
- III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat kábítószer birtoklása büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat) és kábítószer-kereskedelem vétségében (Btk. 176.§ (1) bekezdés II. fordulat és (5) bekezdés a/ pont); ezért őt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra,
- **V. r. vádlott neve** V. r. vádlottat kábítószer birtoklása vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés); ezért őt a bíróság 4 hónap, végrehajtásában egy évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre,

- **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottat kábítószer birtoklása vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés); ezért őt a bíróság 4 hónap, végrehajtásában egy évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre,
- **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlottat kábítószer birtoklása büntetésében (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat); ezért őt a bíróság 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre,
- XIV.rendű vádlott neve XIV. r. vádlottat kábítószer birtoklása vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés); ezért őt a bíróság 4 hónap, végrehajtásában egy évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre,
- **XV. r. vádlott neve** XV. r. vádlottat kábítószer birtoklása vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés); ezért őt a bíróság 4 hónap, végrehajtásában egy évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte.

V. r. vádlott neve V. r., **X. r. vádlott neve** X. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r., XIV.rendű vádlott neve XIV. r. és **XV. r. vádlott neve** XV. r. vádlott esetében pártfogó felügyeletet is elrendelt. Az előbbi vádlottak vonatkozásában rendelkezett az általuk előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

XIII. r. vádlott neve XIII. r. vádlottat a kábítószer birtoklásának vétsége (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat) vádjára alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete IV.r., VI.r., VIII.r., IX.r. és XII.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak terhére súlyosítás végett, és az elkövetői alakzat téves megállapítása miatt, míg **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott terhére a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében felmentése miatt jelentett be fellebbezést.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és védője a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében, II.rendű vádlott neve II.r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, III.rendű vádlott neve III.r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében, **V. r. vádlott neve** V.r. vádlott és védője enyhítésért, próbára bocsátás alkalmazása érdekében, **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott védője részben felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XIV.rendű vádlott neve XIV.r. vádlott és védője enyhítésért, próbára bocsátás alkalmazása érdekében, míg **XV. r. vádlott neve** XV.r. vádlott enyhítésért *jelentett be fellebbezést.*

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.301/2015/4-I. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést megalapozottnak, míg a vádlottak és védőik által bejelentett jogorvoslatot alaptalannak tartotta.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla III.rendű vádlott neve III.r. vádlott, **V. r. vádlott neve** V.r. vádlott, **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott és **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott előéleti adatait a rendelkezésre álló iratok alapján akként pontosítsa, hogy abból az elkövetési idők szabatos feltüntetésével a bűnösség megállapítása esetén a büntetőeljárás alatti elkövetés velük szemben megállapítható legyen. Indítványozta továbbá a ügyész szakértői véleményben foglaltak szerint helyesbíteni a 2. pontban rögzített tényállási résznek, valamint az 5. és 6. tényállási pontoknak az iratok alapján történő pontosítását is.

Részletesen kifejtette, hogy a **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott vonatkozásában megállapított tényállást (8. pont) megalapozatlannak tartja, ugyanis az elsőfokon eljáró bíróság a beszerzett

bizonyítékok közötti ellentmondásokat nem észlelte és nem oldotta fel, ebből fakadóan indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy az ítélet e körben felülbírálatra alkalmatlan. Felhívta a vádlott tartós kapcsolataként meghallgatott **G.G.** vallomását, mely szerint a vádlott nem vele lakik, a tartózkodási helyeként megjelölt lakásban csak néhány ruhadarabja van, a XIII.r. vádlott összes holmija egyébként a ...szám alatti lakásban található. Álláspontja szerint a törvényszék nem vonta értékelési körébe a nyomozati iratok 3.313-3.318. oldalán elfekvő szembesítési, valamint a házkutatási jegyzőkönyv adatait, és a vádlott vallomásában foglalt ellentmondásokat sem. Az utóbbiban - a nyomozati irat 2.905-2.907. oldal - megállapítható, hogy bár **XIII. r. vádlott neve** valóban úgy nyilatkozott, miszerint az a nadrág, amiből a fecskendő előkerült, nem az övé, nem is az ő mérete, és a fecskendő sem az övé, azonban egy általa tetszőlegesen kiválasztott sötétkék nadrágról úgy nyilatkozott, hogy az a sajátja, és a két nadrág összevetéséből pedig méretazonosságra lehet következtetni. E körben az ügyész hiányolta **B.B.** albérlő vallomásának értékelését, mely szerint az ő és élettársa ruhadarabjainak mérete merőben eltér az inkriminált nadrágtól, vagyis a terhelte volt a nadrág és benne a kábítószer. A bíróság - indokolása szerint - azért nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a tanúk egybehangzóan tagadták, miszerint az előbbieken írt bűnjelhez közül lenne, hiszen ellenkező esetben bűncselekmény elkövetésével vádolnák magukat, amire senki nem köteles. Következésképpen a tanúk vallomása a bíróság álláspontja szerint nem döntötte meg **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott védekezését. A bíróság utóbbi megállapítását az ügyész vitatta, tekintettel arra, hogy a logika szabályai szerint egymást kizáró vallomásokról van szó. Az albérlők vallomása alapján a törvényszéknek állást kellett volna foglalnia a lefoglalt nadrág tulajdonjogát illetően, ehhez képest még a tényállás még csak azt sem rögzítette, hogy a nadrág a XIII.r. vádlotthoz vagy a másik lakóhoz, **C.C.**hez köthető.

Ugyancsak kifogásolta a III.rendű vádlott neve III. r. vádlott és **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott vallomásai között fellelhető ellentmondás feloldásának hiányát. Indítványozta a másodfokú tárgyalás anyagává III.rendű vádlott neve III.r. vádlott nyomozás során tett vallomásait, mely álláspontja szerint nem volt a tárgyalás anyaga. A III. r. vádlott ugyanis azt nyilatkozta, hogy tudomása szerint **XIII. r. vádlott neve** javította a I.rendű vádlott neve I.r. vádlott kocsiját, aki droggal fizetett a munkáért. E bizonyítékok elemzése nélkül hiányos az indokolási kötelezettség teljesítése és a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ pont II. fordulata szerint kiküszöbölhetetlenül megalapozatlan az ítélet 8. tényállási pontja, ezért **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott vonatkozásában a Be. 373.§ (1) bekezdés III/a. pontja alapján, hatályon kívül helyezésnek és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasításának van helye.

Az ügyész a fellebbezéssel érintett III.rendű vádlott neve III.r., **V. r. vádlott neve** V.r., **X. r. vádlott neve** X.r., **XI. r. vádlott neve** XI.r., XIV.rendű vádlott neve XIV.r. és **XV. r. vádlott neve** XV.r. vádlottak tekintetében a tényállást teljesnek, a bűnösségre vont következtetést, a cselekmények minősítését helyesnek tartotta. I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak magatartása vonatkozásában a társtettesként való elkövetés megállapítását indítványozta a meghivatkozott 1/2007. BJE kritériumai alapján. Hiszen a II.r. terhelt tevékenyen részt vett a kereskedés lebonyolításában, az adagolással, csomagolással, az ügyfeleknek való alkalmankénti átadással. E részcselekmények a kereskedés tényállási elemeit maradéktalanul megvalósították és a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerinti elkövetői alakzatot merítik ki. A megváltozott minősítésre és a cselekmények kimagasló tárgyi súlyára figyelemmel szorgalmazta az I-II.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és mellékbüntetés súlyosítását.

A további terheltekre nézve az ügyész indítványozta a büntetékiszabási körülmények korrekcióját, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén* az ügyész az átiratban foglaltakat változatlan formában terjesztette elő. A tényállás kiegészítését az erkölcsi bizonyításban szereplő adatok alapján indítványozta, mivel ezekből tűnik ki, hogy mely vádlottak valósították meg az újabb szándékos bűncselekményüket egy vagy több büntetőeljárás hatálya alatt. **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott elítélése korábbi, de hosszabb tartamú szabadságvesztésre vonatkozik, amely súlyosító körülménynek tekintendő. Rámutatott, hogy az ítéletben elírások vannak, illetve a vegyész-szakértői véleményekben szereplő adatok szerint egyes hatóanyag-tartalmak pontosítása szükséges a tényállásban.

A bizonyítékok értékelése körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság rendkívül részletesen tett eleget indokolási kötelezettségének, különös tekintettel az I. és II. r. vádlottak cselekvősege tekintetében. III.rendű vádlott neve III.r. vádlott vallomását rendkívül részletesen elemezte, és helytállóan mutatott rá arra, hogy miért a III.r. terhelt által elmondottakat fogadta el, mivel ez volt adekvát az egyéb bizonyítási eszközökkel, különös tekintettel a vegyész-szakértői véleményre, a házkutatás során felvett jegyzőkönyvi adatokra.

Továbbra is támadta a **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlottat érintő felmentő rendelkezést, megalapozatlanság és indokolási kötelezettség nem teljesítése folytán a cselekvőségére vonatkozó 8. tényállási pontot, ezért megismételte az eljárásjogi okból történő hatályon kívül helyezés iránti indítványát. Minősítés szempontjából, csak az I-II.r. vádlottak magatartásának elkövetői formáját kifogásolta, kérve a társtettesként való elkövetés megállapítását.

A büntetéskiszabási körülmények vonatkozásában a korrekcióra vonatkozó indítványát fenntartotta. Súlyosító körülményként kérte figyelembe venni, hogy I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve vádlottak cselekménye hosszabb elkövetési időtartamot ölelt fel, hiszen legalább 2012 decemberétől 2013. november 13. napjáig ténylegesen zajlott a beszerző-értékesítő folyamat. Nem enyhítő körülmény, hogy I-II. r. vádlottak megjelentek a tárgyaláson, hiszen ez kötelezettségük, ha a bíróság nem engedélyezi a távollétet. Az I.r. vádlott csökkent mértékű börtöntűrő képességét szintén nem tartotta enyhítő körülménynek, mivel az büntetés-végrehajtási kérdés, ugyanakkor enyhítő körülményt képez az orvosi dokumentumokkal alátámasztottan megromlott egészségi állapota.

A jogi indokolásból mellőzendő a különösen jelentős mennyiség értelmezése, mivel ez a kereskedő típusú magatartásoknak nem minősítő körülménye.

A büntetés súlyosítása érdekében tett indítványát azzal tartotta fenn, hogy az elsőfokú bíróság eltúloztan nagy jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, ugyanakkor elmulasztotta a cselekmény társadalomra veszélyességének fokozott vizsgálatát. Emiatt az I. és II. r. vádlott büntetését jelentősen emelni indokolt. A vádlottak terhére rótt bűncselekmény 5-20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott ugyan büntetlen előéletű, de a személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokát emeli, hogy - az ítélet 33-34. oldalán kifejtettek szerint - az előzetes letartóztatása alatt a börtönben rávette **D.D.t**, hogy számára kedvező vallomást csikarjon ki a III.r. vádlottból. Az elsőfokú bíróság beszerezte a BV. intézetből a szükséges iratokat, továbbá tanúként kihallgatta **D.D.t** és **E.E.t** is. A nevezett személyek zárkatársai voltak III.rendű vádlott neve III.r. vádlottnak, aki feltárta a nyomozó hatóság előtt azokat a körülményeket, amelyek miatt olyan tartalmú vallomást tett, amelyben magára vállalta a bűncselekmény elkövetését.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott társtettes és nem bűnsegéd, ezért nincs helye az enyhítő szakasz alkalmazásának és a törvényi minimumot elérő szabadságvesztés kiszabása feltétlenül indokolt vele szemben. Sérült a belső arányosság, mert a részletes, feltáró jellegű, bűnösségre is kiterjedő, magára, illetve másokra nézve egyaránt terhelő vallomást tevő III.r. vádlott hosszabb tartamú szabadságvesztést kapott, mint az a II. r. vádlott, aki egyébként életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény miatt áll a bíróság előtt. mennyiségre elkövetett kereskedelem.

Összességében az ügyész indítványozta, hogy az ítélet táblája az I-II. r. vádlottak terhére rótt kereskedői tevékenységét társtettes minőségben állapítsa meg, nevezettek büntetését súlyosítsa. A XIII.r. vádlott vonatkozásában hozott döntést a ki nem küszöbölhető megalapozatlanság, valamint az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt helyezze hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, egyebekben hagyja helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a fellebbezését és annak írásban előterjesztett indokait fenntartotta (Bf.III.99/2017/8. számú utóirat). Kérte elsődlegesen az ítéleti tényállás 4-9. tényállási pontjai vonatkozásában a határozatot a törvényes vád hiánya miatt - a Be. 373.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés a/ pont szerint - hatályon kívül helyezni és az eljárást a Be. 332.§ (1) bekezdés d/ pont alapján megszüntetni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el, illetve egyes esetekben a vádon túl terjeszkedett és olyan többletmagatartásokat állapított meg, amelyek a vádiratban nem szerepeltek.

A Be. 217.§ (3) bekezdés b/ pontja fogalmazza meg, hogy miket kell tartalmaznia a vádirati tényállásnak. Önmagában az, ami a vádirat 6-7. 9-11. és 13. pontjaiban rögzítve lett, miszerint I.rendű vádlott neve I.r. vádlott más vádlottaknak több alkalommal kábítószerrel adott át, nem elegendő. Meg kell határozni, hogy hány alkalommal, milyen típusú kábítószerrel, és mekkora mennyiséget adott az I.r. terhelt egyes fogyasztóknak. Mivel nincs lefoglalt kábítószer, így csupán az elmondásból ismert adatok alapján, a BSZKI táblázatában kidolgozott, adott időszakban, az adott típusú kábítószeres minimális hatóanyag tartalmával kell számítani az átadott kábítószer mennyiségét. Ha nem derül ki a nyomozati adatokból és nincsen rögzítve a vádban, hogy milyen típusú a kábítószer, és mekkora az átadott mennyiség, akkor a bíróságnak nem kötelezettsége, hogy ezt a hiányt pótolja. Ezért a vád nem törvényes.

Vannak olyan vádpontok, amelyekben az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedett, hiszen olyan cselekményt is megállapított ítéleti tényállásként, amit a vádirat nem tartalmazott. Jelesül V.rendű vádlott neve VII.r. vádlott vonatkozásában (5. tényállási pont) sokkal több közös fogyasztást és átadást állapított meg, mint amit a vádirati tényállás tartalmaz. A vádirati tényállás azt mondja, hogy egy-egy alkalommal fogyasztottak együtt I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal, ehhez képest az ítéleti tényállás már azt mondja, hogy 5-5 alkalommal történt ilyen.

A **XI. r. vádlott** nevet érintő vádpont I.rendű vádlott nevet illetően cselekvőiséget nem tartalmaz, ehhez képest az ítéleti tényállás azt mondja, hogy **IX. r. vádlott** neve közvetítésével **XI. r. vádlott** neve az I.r. vádlottól szerezte meg a kábítószerrel.

Ezekre figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésének van helye.

A védő kifejtette, hogy a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kell azt, hogy az elsőfokú bíróság meggyőződését jól alakította-e ki, illetve a tényállás megállapításánál tényről további tényre a logika szabályainak megfelelően következtetett-e. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor III.rendű vádlott neve III.r. vádlott vallomására alapozta a tényállást.

Véleménye szerint a tényállás egyrészt nincs felderítve, másrészt helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz, illetve néhány pont vonatkozásában az indokolási kötelezettségének sem tett eleget a bíróság. A felderítetlenséget abban jelölte meg, hogy a kábítószer beszerzési forrását nem derítette fel elég alaposan a bíróság, holott voltak rá adatok, hogy kitől szerezte be védenca a drogot. A „Szanesz” nevezetű személy, akinek I.rendű vádlott neve I.r. vádlott a vád szerint értékesített kábítószerrel, **F.F.** néven ismertté vált az eljárás során, telefonszámát a nyomozóhatóság kiderítette, ennek ellenére egyetlenegy lépést nem tett annak érdekében, hogy őt akár tanúként, akár gyanúsítottként kihallgassa. Véleménye szerint tényből további tényre történő helytelen következtetéseket tartalmaz az ítélet a tekintetben is, hogy védenecmnél talált kábítószerrel ő továbbértékesítés céljából tartotta magánál. A bíróság azzal indokolta ezt a megállapítását, hogy a vádlott társaknál hasonló típusú kábítószerrel találtak, vagyis ezeket a kábítószereseket az I.r. vádlott értékesítette nekik. Azonban a házkutatások, ahol ezeket a kábítószereseket találták, körülbelül egy

évvel később történtek, mint ahogy védencét előzetes letartóztatásba helyezték. A vádlottak elmondták, hogy többnyire napi kábítószer fogyasztók, tehát rendszeresen szükségük volt kábítószerre. Az lenne tehát a helyes logikai következtetés, hogy más forrásból szerezték be a drogot. A ketamin továbbértékesítése és birtoklása vonatkozásában is helytelen a ténybeli következtetés, miszerint ezek I.rendű vádlott neve I.r. vádlott tulajdonát képezték, és ezeket kereskedelmi célból tartotta magánál.

A 6. tényállási pont kapcsán azzal indokolta az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott vallomásának elvetését, egyben felelősségének megállapítását, hogy a vele azonos tartalmú vallomást tevő **VI. r. vádlott**nek nem érdeke az átadás beismerése, csak a fogyasztásé, mert ezzel az ő büntetése enyhébb. Az ő vonatkozásában az, hogy valakivel együtt fogyaszt, vagy kap kábítószer, ugyanazon törvényi tényállásba tartozik.

X. r. vádlott neve és **IX. r. vádlott neve** vonatkozásában az I.r. vádlottal fennállt bűnkapcsolat megállapításának indokolása teljes egészében hiányzik.

Másodlagosan a védő azon indítványát is fenntartotta, hogy amennyiben az ítélet tábla az ő jogi érvelését nem osztja, akkor a I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá minden egyes enyhítő körülményre; a büntetlen előéletre, a betegségre. A betegsége az a kiemelkedő olyan körülmény, amit nyomatékosan figyelembe kell venni, hiszen börtön tűróképessége közepes fokban korlátozott. Olyan betegségben szenved, ami börtön körülmények között rosszabbodhat, és ez az állapot akár maradandó fogyatékossgal is járhat. Kellő súllyal kell még azt is értékelni, hogy az elsőfokú bíróság ítélete óta is 8 hónap eltelt. Ez az időmúlás nem róható fel, ez egy olyan új körülmény, amit a másodfokú bíróság értékelhet. Kérte, hogy olyan büntetést szabjon ki az ítélet tábla, hogy a beszámítás folytán már lehetősége legyen a reintegrációra, vagyis 5 év alatti mértékű szabadságvesztést alkalmazzon.

Harmadlagosan kérte a védő, hogy az ítéletet a másodfokú bíróság hagyja helyben, és a súlyosítást célzó ügyészi indítványt utasítsa el.

A *II.rendű vádlott neve II. r., XI. r. vádlott neve XI. és XV. r. vádlott neve XV. r. vádlott képviselőjében* eljáró védő kifejtette, hogy II.rendű vádlott neve cselekvősege a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállási keretei között igen csekély mértékű. Az ítélet 14. oldalán az került rögzítésre, hogy a II.r. vádlott - mint élettárs - tudott a hűtőszekrényben tartott drogról, valamint részt vett a kábítószer hígításában, csomagolásában, és a fogyasztókhoz történő kiszállításában, ily módon segítséget nyújtott az I.r. vádlottnak. Az ügyészség álláspontja szerint ez a magatartás megvalósítja a kábítószer-kereskedelem tettesi alakzatát, amely ellentétes a hivatkozott 1/2007. BJE azon értelmezésével, miszerint a kereskedelem a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokkal is megvalósulhat. A védő álláspontja az volt, hogy alapvetően a rendszeres hasznoszerzésre törekvés határolja el a forgalomba hozatalt a kereskedéstől, melyre nézve azonban a tényállás nem tartalmaz adatokat. II.rendű vádlott neve akkor lenne a kereskedői magatartás társtettese, ha belefolyt volna a kábítószer beszerzésének részleteibe, a hígítás módjába és mértékébe, az eladási ár meghatározásába. A II.r. vádlott tekintetében tehát a bűnsegédi alakzat megállapítását tartotta helyesnek.

Hivatkozott az 57. számú BK véleményre, ami azt mondja, hogy „a meg nem levő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, ezzel összefüggésben az sem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, hogy a meg nem levő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag tartalma”. Az elsőfokú bíróságnak bizonyítást kellett volna felvenni arra, hogy II.rendű vádlott neve II.r. vádlott milyen mennyiségű kábítószerrel szállított ki fogyasztókhoz, illetve mennyi volt ennek a meg nem levő kábítószernek a BSZKI táblázata alapján kábítószernek a tiszta hatóanyag tartalma. Erre nem került sor, hanem a tényállás megállapítás II.rendű vádlott neve és III.rendű vádlott neve 2015. április 30. napján megtartott szembesítésén alapul, ahol III.rendű vádlott neve kijelentette, miszerint pár alkalommal tanúja volt,

amikor a II.r. vádlott szállította a különböző fajtájú drogokat különböző helyekre. Tekintve, hogy nem lehet megállapítani a kábítószer mennyiségét, amely a minősítést megalapozná, a védő kérte mellőzni az ítélet indokolásából, miszerint a kábítószernek a fogyasztókhoz történő kiszállításban II.rendű vádlott neve közreműködött volna, és csak az első fordulatot; a lakásban talált kábítószer tartása - kábítószer birtoklás - vonatkozásában döntsön a felelősségéről.

A védő szerint a vagyonekbevétele ténybeli alapjait ugyancsak hiányosan rögzítette a tényállás, illetve az indokolás sem elégséges. Nem derül ki az ítéletből, hogy miért 1.800.000 forint az I-II.r. vádlottakat egyaránt terhelő vagyonekbevétele összege. A 14. oldal 3. bekezdése alapján, ahol azt állapítja meg, hogy 2012. évtől az elfogásig, 2013. november 13. napjáig I.rendű vádlott nevetől rendszeresen vásárolt III.rendű vádlott neve speedet, havonta legkevesebb 100 grammot, 1.000-1.500 forint grammonkénti vételárát, nem állapítható meg 3.600.000 forint, csupán ennek a fele. Amennyiben a másodfokú bíróság indokoltnak tartja az intézkedés alkalmazását, úgy korrigálnia kell a tényállást és pótolni a hozzá fűzött jogi indokokat.

Kérte a védő elutasítani a súlyosítás irányába tett ügyészi indítványt arra hivatkozással, hogy a II.r. terhelt cselekvősege igen csekély mértékű, büntetlen előéletű, az életvitele teljes mértékig megváltozott, a társadalomba az előzetes letartóztatást követően visszailleszkedett, abszolút jogkövető magatartást tanúsít. Nem lehet célja az eljárásnak és a büntetésnek, hogy a terhelt ismét ellehetetlenüljön. A megváltozott személyi körülményekre vonatkozó dokumentumokat csatolt.

Védői tisztnél fogva indítványozta elsődlegesen a kábítószer-kereskedelem vádjá alól történő felmentést bizonyítottság hiánya okán.

Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását a vagyonekbevétele vonatkozó rendelkezés helyesbítése mellett.

XI. r. vádlott neve XI.r. vádlott vonatkozásában a védő a Be. 351.§ (2) bekezdés d/ pontja szerinti megalapozatlansági okra hivatkozott, mivel az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Nem lehet bűnösséget alapítani pusztán arra a következtetésre, hogy egy több ember által használt lakóingatlanban talált kábítószer birtokosa **XI. r. vádlott neve** volt, és azt I.rendű vádlott nevetől szerezte be. Ezért bizonyítottság hiánya okán kérte a terhelt felmentését.

XV. r. vádlott neve XV.r. vádlott védelmébe a jogi képviselő előadta, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a terheltet büntetett előéletűnek minősítette. A jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetésekor **XV. r. vádlott neve** büntetlen előéletű volt, az eljárás alatt marasztalta a bíróság bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt. Egy gyermek tartásáról, neveléséről gondoskodik, ezért szükségtelen és aránytalan vele szemben a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása. Intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványát a védő fenntartotta.

Valamennyi vádlottnál hivatkozott a védő a jelentős időmúlásra, mivel hosszú nyomozati szakasz volt, amely a vádlottak terhére nem róható fel.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott védője fenntartotta az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését. Rámutatott, hogy védence egy rendkívül kimerítő, részletes saját és mások cselekvőségét egyaránt feltáró jellegű vallomást tett, melyben az érintett személyeket, időpontokat, eseményeket, helyszíneket és kábítószer mennyiségeket pontosan megjelölte. Ezeket az információkat, amelyeket szolgáltatott, az elsőfokú bíróság igaznak fogadta el, és jelentős részben erre alapította az ítéletét. Erre maga az elsőfokú bíróság is utal az ítélet 49. oldal 2. bekezdésében, miszerint "vallomása nélkül a társai személye és cselekvősége sem lett volna tisztázható". Ez érdemesíti arra, hogy a másodfokú bíróság honorálja, vagyis enyhíti a vele szemben alkalmazott joghátrányt. Maga az elsőfokú bíróság szintén a 49. oldalon 1. bekezdésében ír arról, hogy „két

munkahelye is van, legális jövedelmekből él, úgy tűnik, hogy a hosszúra nyúlt eljárás önmagában visszatartó hatást fejtett ki rá".

A védő egyetértett az ügyésszel abban, hogy belső aránytalanságáll fenn a II. és III.r. vádlott között, de ebben megoldását a III.rendű vádlott neve III.r. vádlott javára történő enyhítésben látta. Kérte, hogy a táblabíróság akként csökkentse védenca büntetését, hogy ne kelljen visszamennie a BV. intézetbe, rávilágítva annak veszélyére, miszerint tényfeltárási vallomása miatt retorzió érheti más elítéltek részéről. Arra is kitért, hogy az elkövetői kör irányába üzenetértékű, ha a bíróság a joghátrány mérséklésével ismerje a hatósággal való együttműködés hasznosságát.

V. r. vádlott neve *V.r. vádlott védője* nem vitatta sem a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását, sem a terhére rótt bűncselekmény jogi minősítését, csupán a joghátrányt. A törvényszék 4 hónap szabadságvesztésre ítélete, melynek végrehajtását 1 évre felfüggesztette, továbbá elrendelte pártfogó felügyeletét, annak ellenére, hogy próbára bocsátás alkalmazására irányult a vád, és a védelem indítványa egyaránt. Természetesen az elsőfokú bíróságot nem köti az alkalmazandó joghátránnyal kapcsolatban tett ügyészi indítvány, de a védő álláspontja az volt, hogy a büntetés eltúlzott a terhelt együttműködő magatartása és a cselekmény tárgyi súlya fényében. Egy 2 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, birtokló típusú kábítószerrel visszaélésről van szó, melynek társadalomra veszélyességét csökkentik az enyhítő körülmények, nevezetesen a jelentős időmúlás, a beismerő vallomás, és hogy a terhelt a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletűnek minősült. Álláspontja szerint védenccével szemben a büntetési célok intézkedés alkalmazásával is elérhetők. Erre tekintettel fenntartotta az enyhítés érdekében benyújtott fellebbezést.

X. r. vádlott neve *X.r. vádlott védője* az elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta. Kérte védenca következetes nyilatkozatát elfogadni a tényállás alapjául, miszerint nem élt kábítószerrel, bár nem tudott magyarázatot adni, hogy ennek ellenére a vizeletében miért volt kábítószer fogyasztásra utaló anyagmaradvány. Az elsőfokú eljárás során nem sikerült minden kétséget kizáró mértékben bizonyítani védenca bűnösségét, mert nem vizsgált a tudatos (szándékos) szerhasználat mellett egyéb lehetőségeket.

A védő röviden kitért a büntetéskiszabási körülményekre, arra az esetre, ha a másodfokú bíróság elfogadja a törvényszék érvelését. Kifejtette, hogy - a X.r. terhelt személyének társadalomra veszélyességét és a cselekmény csekély tárgyi súlyát szem előtt tartva -meglehetősen súlyosnak tekinthető a kiszabott büntetés. A személyi körülmények igen kedvezőek, hiszen **X. r. vádlott nevenak** jelenleg két munkahelye van, vele szemben újabb büntetőeljárás nem indult. Amióta jelen, igen hosszúra nyúlt büntetőeljárás folyamatban van, a X.r. vádlott törvényszéki életmódot folytatott. Mindezekre tekintettel a büntetés céljának eléréséhez szükségtelen szabadságvesztés büntetés alkalmazása még akkor is, ha ennek végrehajtását próbaidőre felfüggeszti a bíróság. A büntetőeljárás már önmagában elérte azt a célját, hogy a terhelt ne kerüljön többé összeűzésbe a törvénnyel. Álláspontja szerint védenccével szemben intézkedés alkalmazása elegendő, ezért próbára bocsátásra tett indítványt.

XIII. r. vádlott neve *XIII.r. vádlott védője* az írásban benyújtott kérelmével egyezően (Bf.III.99/2017/5. számú utóirat) a felmentő ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a vádképviselőnek nem sikerült minden kétséget kizáróan bizonyítani, miszerint a XIII.r. vádlotté lett volna a ... utca, használaton kívüli lakásában elhelyezett kábítószer. Az ügyész hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa egyrészt alaptalan, mivel a törvényszék számot adott a felmentés indokairól, másrészt az újabb eljárásban sem várható novum a XIII.r. vádlott ténykedése vonatkozásában, hiszen a nyomozásban és az elsőfokú eljárásban felderítésre került minden körülmény. A két albérlő, akik vagy a saját, vagy a vendégeiknek a ruhadarabjait hagyták

esetlegesen a lakásban, nem fognak más irányú vallomást tenni. A nadrágok méretezése, ezáltal tulajdonosa megkülönböztetésének nincs jelentősége, mivel bárki beletehette az inkriminált ruhadarab zsebébe a leforrasztott fecskendőt, aki megfordult az ingatlanban a házkutatás előtt. Ítéleti bizonyossággal nem lehet bűnösséget alapítani kábítószer birtoklás tárgyában csupán arra a tényre, hogy a terhelt tulajdonát képező lakásban, melyet - a bizonyítás eredménye szerint - az adott időszakban többen használtak, egy nadrág zsebéből előkerült egy adag pikó. Az elsőfokú bíróság ítéletét a bizonyítottság tekintetében a védő teljes mértékig megalapozottnak tartotta, ezért az ítélet helybenhagyását kérte.

XIV.rendű vádlott neve *XIV. r. vádlott védője* csatlakozott az V.r. vádlott védelmében eljáró ügyvéd jogi érveihez tekintettel arra, hogy a védenca cselekvőségének jellege teljes egészében megegyezik a jelen ügyben a **V. r. vádlott neve** által elkövetettekkel. Kérte, hogy a táblabíróság büntetés helyett intézkedést, azaz próbára bocsátást alkalmazzon a feltáró jellegű beismerő vallomást tevő XIV.rendű vádlott neve terhelttel szemben a csekély tárgyi súlyú, fogyasztásban kimerülő kábítószer birtoklás miatt.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott az *utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* elmondta, hogy az előzetes letartóztatásban töltött 16 hónap alatt megváltozott az életszemlélete. A szabadulását követően autóbusszvezetői képesítést szerzett, és tisztességes munkából tartja el magát. A baráti köre átalakult, főként kollégáival tart kapcsolatot. I.rendű vádlott neve jelenleg is az élettársa, családot szeretnének alapítani. Édesanyja egészségi állapota romlott; alsó végtagjainak részleges amputációja történt a cukorbetegség miatt, mindkét lábában az ereket pótolták, illetve rosszindulatú daganatot diagnosztizáltak nála. Őt segíti, illetve vele lakik egy háztartásban (Bf.III.99/2017/11/Vá/5. szám alatt a jegyzőkönyvhöz csatolt irat).

XI. r. vádlott elmondta, hogy a korábbi ügyében kiszabott közérdekű munkát átváltoztatták fogházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mert a pártfogó nem találta meg. Ez letöltötte. Más eljárás nem folyt ellene. A **2.** Security alkalmazásában áll főfoglalkozásként, havi jövedelme nettó 200.000 forint. Egyebekben csatlakozott a védője kérelméhez.

Az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdés értelmében. A védelmi fellebbezéseket a büntetéskiszabás tekintetében részben, az ügyész jogorvoslati kérelmét a minősítés körében találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak többnyire megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során nem vétett olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát, amely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta a Be. 279.§ (3) bekezdésében írott; a terhelt tárgyalásról történő távolmaradásának engedélyezése körében irányadó szabályokat (50-es jegyzőkönyv 17., 21., 25. oldal), ugyanis a szabályszerűen megidézett, és kihallgatott, vagy meg nem jelent egyes vádlottaknak a tárgyaláson szóban, illetve a védőik által benyújtott kérelemre hozott olyan tartalmú határozatot, miszerint a terheltek távolmaradásához utóbb „hozzájárul”.

A tárgyalás előkészítéséről szóló 92/2011. számú BK vélemény az alábbi értelmezése szerint a tanács elnöke a tárgyalás kitűzésekor az ügy megismerése alapján ítéli meg, hogy a tárgyalás a vádlott távollétében megtartható-e. Amennyiben azt állapítja meg, hogy a Be. 75.§ (1) bekezdésében foglaltak - a tényállás felderítése - előreláthatólag akkor is teljesíthetők, ha a vádlott a

tárgyalásról távol marad, akkor az idézés kézbesítésével egyidejűleg tájékoztatja, hogy a Be. 279.§ (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel élhet. A vádlott a távolmaradást bejelentő nyilatkozatát a tárgyalás hatánapjáig - az idézésben foglalt tájékoztatásra - teheti meg attól függetlenül, hogy szabadlábban, vagy fogvatartásban van.

Tekintve, hogy a terhelti jogok zavartalan gyakorlását ilyenkor is biztosítani kell; az idézést és a tájékoztatást - a tárgyalási időközre figyelemmel - úgy kell kézbesíteni a vádlottnak, hogy ésszerű idő álljon rendelkezésére az előzetes bejelentés megtételére, védő meghatalmazására, vagy arra, hogy a bíróság a 279.§ (4) bekezdése szerint, a szóban lévő eljárási formában kötelezően alkalmazandó védő kirendeléséről gondoskodhasson. A távolmaradást bejelentő vádlotti nyilatkozat egyébként a bíróságot nem köti. A bizonyítási eljárás alakulása szükségessé teheti, hogy a bíróság a vádlottat kihallgassa. Ebben az esetben az újabb tárgyalási hatánapra idézéssel egyidejűleg félreérthetetlenül tájékoztatni kell a vádlottat arról, hogy a továbbiakban a jelenléte kötelező, és figyelmeztetni kell az idézéssel szembeni mulasztás következményeire.

Ez fordítva is igaz. Ha a tárgyalás folyamatában, a vádlott kihallgatását követően a bíróság úgy ítéli meg, hogy a további bizonyítási cselekmények lefolytathatók, a tárgyalás végén, illetve két tárgyalás között is tájékoztathatja erről a terheltet, és kérelmére engedélyezheti neki a jövőbeli tárgyalási napokról való távolmaradását.

A vádlott a bíróság felhívásából - a bíróság elhatározásából - eredő jogával élhet, tárgyaláson jelenlétéről lemondhat, de a távollétében történő tárgyalást nem kényszerítheti ki. Az üggyel a bíróság rendelkezik, ő az ügy ura és őt terheli a tényállás megállapításának, a megalapozott döntés meghozatalának kötelezettsége és felelőssége.

Jelen ügyben nem a bíróság döntött úgy előzetesen, hogy nincsen szükség a terheltnek személyes jelenlétére, hiszen minden terheltet megidézett. Egyeseknek a személyes kihallgatásukat követően (IV., V., VII., VIII., IX., X., XIII.r. vádlott) a bíróság ajánlotta fel „hozzájárulását”, hogy a távol maradhatnak a további eljárási cselekményektől, más (XV. r. **vádlott neve** XV.r. vádlott) eleve nem jelent meg és írásban kérte ezt a lehetőséget. Eljárási jogaik azonban nem sérültek, mivel kihallgatásukra vagy vallomásuk felolvasására sor került, védőik pedig teljesítették a törvény által előírt képviseleti kötelezettségüket.

Ebből az okból a Be. 279.§ (3) bekezdésében írt eljárási formára áttérhetett a bíróság, melyre vonatkozó eljárási szabályok részleges megsértése valóban hiba, azonban nem jelent olyan szabálysértést, ami - a Be. 373.§ (1) bekezdés II/d) pontja, vagy a 375.§ (1) bekezdése alapján - hatályon kívül helyezésre adna okot.

A táblabíróság nem értett egyet I.rendű vádlott neve I.r. vádlott I.r. vádlott védőjének azon érvelésével, miszerint a kereskedő típusú cselekvőségre nem volt törvényes vád.

Az elsőfokú eljárásban senki nem támadta a vád törvényességét azon vádpontok esetében sem, amelyek a I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és a vevőköréhez tartozó III.rendű vádlott neve és **X. r. vádlott neve**, **VI. r. vádlott** és XI.rendű vádlott neve, V.rendű vádlott neve és **VIII. r. vádlott**, valamint **XI. r. vádlott neve** és **XV. r. vádlott neve**, valamint **IX. r. vádlott neve** részére történő eladásokat, átadásokat taglalták. Ezek a vádpontok tartalmazták az elkövetési időszak, a résztvevő személyek, az adott kábítószer típusának, az alkalmak hozzávetőleges számának megjelölését. E történeti tényállásrészek megfeleltek a Be. 2.§ (2) bekezdésben írtaknak, miszerint a vád törvényességéhez - az alaki feltételeken (vádlói legitimáció stb.) túlmenően - az szükséges, hogy az rögzítse a megvádolt személy bűncselekményt megvalósító cselekményét. A vádelv azonban nem jelent minden részletre kiterjedő szükségszerű azonosságot a vádban leírt és az ítéletben megállapított történeti tények között, annál is inkább, miután a bíróság nincs kötve a vádbeli minősítéshez, s az eltérő minősítés eltérő tényelemek megállapítását is szükségessé teheti az ítéletben. A bizonyítás eredményéhez képest tehát a bíróság, pl. az elkövetés helye, módja, eszköze,

eredménye, indítéka stb. tekintetében eltérhet a vádbeli ténymegállapításoktól, anélkül, hogy ezzel a vádelvet sértené (1/2007. BK vélemény).

Az elsőfokú bíróság a vád fent írt keretei között tudta vizsgálni az I-II.r. terheltek forgalmazói típusú tevékenységét, majd az ítéleti tényállásban maradéktalanul rögzítette mindazon adatokat, amik alapján I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és II.rendű vádlott neve büntetőjogi felelősségéről dönteni tudott. Meg tudta állapítani, miszerint a terheltek nemcsak rendszeres fogyasztók voltak, akik saját használatra szereztek be és készleteztek, illetve hígítottak drogot, hanem abból baráti- ismeretségi körükben számos személynek adtak ingyen vagy pénzért. Az átadások pontos számát az elsőfokú ítélet pontosan nem tartalmazza, ahogyan a forgalmazott drog pontos mennyiségét és típusát sem, de ennek azért nincsen jelentősége, mert a minősítést megalapozó mennyiség a lefoglalás tényén alapszik, az átadások pedig személyi bizonyítékokon, úgy mint III.rendű vádlott neve III.r., V.rendű vádlott neve VII.r., XIV.rendű vádlott neve XIV.r. és **VI. r. vádlott** VI.r. vádlottak vallomásain nyugszanak.

A törvényszék teljes körű bizonyítást folytatott le. A terhelti nyilatkozatokat nagyon részletesen elemezte, egymással és az egyéb bizonyítékokkal összevetette, majd alaposan indokolta, hogy miért fogadta el III.rendű vádlott neve III.r. vádlott tényfeltáró beismerését a tényállás alapjául az I-II.r. vádlottak és más terheltek tagadásával szemben. Az ügyész álláspontjával szemben nem történt eljárási mulasztás a tényállás felderítése terén - ezért bizonyítás felvételére sem volt szükség -, mivel az elsőfokú bíróság tárgyalás anyagává tette a III.r. terhelt nyomozati vallomásait (50-es jegyzőkönyv 8. oldal), amiket az ítélete indokolásában meghivatkozott.

Kihallgatta a törvényszék a vádiratban felsorolt, valamint a védelem által indítványozott tanúkat, továbbá meghallgatta a szakértőket. Beszerzett számos olyan adatot, amely a terhelti védekezésének ellenőrzése céljából szükségesnek mutatkozott. Valamennyi szakvéleményt és releváns okiratot ismertette, majd indokolási kötelezettségének messzemenően, jó színvonalon eleget téve végezte el a mérlegelő tevékenységet.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott mellett **V. r. vádlott** neve V.r. és XI.rendű vádlott neve XIV.r. vádlott is beismerő vallomást tettek, mely összhangban volt a rendőri intézkedések (tettenérés, házkutatás és lefoglalás, toxikológiai vizsgálat) során feltárt tényekkel.

A fogyasztás tényét elismerő, de a forgalomba hozatali magatartást tagadó I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak cselekvőségére nézve személyi bizonyítékként nemcsak III.rendű vádlott neve III.r. részletes nyilatkozatai álltak rendelkezésre, hanem mások; **VI. r. vádlott** VI.r., V.rendű vádlott neve VII.r. és XIV.rendű vádlott neve XIV.r. vádlottak vallomásai is.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottnak az ítéletben részletesen elemzett terhelő vallomásán felül rendelkezésre állt XI.rendű vádlott neve XIV.r. vádlott vallomása, mely szerint az I.r. vádlott lakásán történt közös drogozások során III.rendű vádlott neve és az I.r. vádlott rendszeresen félrevonultak az „üzleti ügyeikről” beszélni. A XIV.r. vádlott elmondta azt is, hogy a barátnőjével, **VI. r. vádlott**rel rendszeresen és nagyobb mennyiségben vásároltak kokaint és pikót az I.r. vádlottól. XI.rendű vádlott neve szállított is I.rendű vádlott nevenak hűtőzáras tasakokat a drog csomagolására, melyért az I.r. vádlott kábítószerrel fizetett.

VI. r. vádlott VI.r. és V.rendű vádlott neve VII.r. vádlottak elmondták, hogy együtt fogyasztottak drogot I.rendű vádlott neveral, de sokszor kaptak is tőle, mert „barátainak ingyen osztotta”.

A személyi bizonyítékokat teljes mértékig alátámasztották a lefoglalás adatai, melyek szerint az I-II.r. vádlottak lakásán, illetve gépkocsijában a nagy mennyiségű kábítószeren kívül csomagoló

anyagokat, a porciózáshoz használt digitális mérleget és a drog hígítására alkalmazott adalékot talált a nyomozó hatóság.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott adatokat szolgáltatott a tagadó **XI. r. vádlott neve**, **XV. r. vádlott neve** és **X. r. vádlott neve** magatartására is, melyeket megerősítettek a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, illetve a toxikológiai szakvélemények. Ezeknek a bizonyítékoknak kimerítő értékelését a törvényszék elvégezte (ítélet 36-39. oldal).

A bizonyítékértékelés köréből mellőzendők azok a megállapítások, amelyekre nem folyt bizonyítás (pl. az ítélet 24. oldalának 6. bekezdése a „szakma szabályai szerint” való hűtőben tárolásáról), illetve ami nem volt vád tárgyává téve, ezért nem fűződött hozzá büntetőjogi relevancia (pl. az ítélet 32. oldalán a zárkatárs, **D.D.** I.r. vádlott által való felkérése, hogy presszionálja III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat a terhelő vallomás megváltoztatására).

Több helyen történt elírás - a 36. oldal utolsó bekezdés szerinti első időpont helyesen 2014. január 21. napja, illetve a 39. oldal 3. bekezdés szerint **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott -, melyek a tényállás megalapozottságát nem befolyásolták és az indokolási kötelezettség sem sérült.

A fent írtakból kitűnik, hogy az I-II.r vádlottak felmentése, illetve az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében bejelentett védelmi fellebbezések érvelése elsősorban a bizonyítékok értékelését támadta.

Az elsőfokú bíróság teljes körű mérlegeléssel a vádlottak cselekvőségére nézve megalapozott tényállást állapított meg. Azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható.

Ez utóbbi megállapítások vonatkoznak az ügyész által támadott 8. tényállási pontra, illetve ahhoz fűzött indokolásra is.

Az ítélet tábla nem értett egyet az ügyész azon megállapításával, miszerint a **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott cselekvőségét érintő 8. *tényállási pont* megalapozatlan, illetve a törvényszék nem indokolta meggyőzően a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságának hiányát.

A törvényszék azt rögzítette, hogy a 2014. augusztus 7. napján tartott házkutatás alkalmával a nyomozó hatóság a **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott tulajdonában lévő, de életvitelszerűen akkor nem lakott lakásban, egy sportnadrág zsebében egy fecskendő speed port talált, melynek tiszta hatóanyag tartalma nem haladja meg a csekély mennyiség alsó határát. Megállapította azt is, hogy a lakás albérlőknek volt kiadva 2013. május 5. napjától 2014. április hónap elejéig. A XIII.r. vádlott ismerte I.rendű vádlott neve, II.rendű vádlott neve és III.rendű vádlott neve vádlottakat, mivel autószerelőként javította a gépkocsijait. Elszámoltatásakor nem volt a szervezetében kábítószer fogyasztásból származó bomlástermék.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 39-40. oldalán részletesen kifejtette, hogy miért nem látja minden kétséget kizáróan bizonyítottanak, hogy **XIII. r. vádlott neve** terhelte tudott a lakásában tárolt kábítószerrel, illetve az övé volt.

E körben már a nyomozó hatóság is kihallgatott mindenkit, illetve lefolytatta azokat az eljárásokat, amelyekből bármely bizonyíték nyerhető volt. Kihallgatásra került maga a XIII.r. vádlott, a volt albérlői; **B.B.** és **C.C.**, a terhelte barátnője **G.G.**, továbbá az édesanyja. Megtörtént a házkutatás, a feltalált sportnadrágok összehasonlítása és a toxikológiai vizsgálat. E bizonyítékokat a törvényszék az értékelés körébe vonta, kivéve a barátnő vallomását, melynek azonban a - bizonyítás tárgyát képező - kábítószer birtoklást átfogó tudattartalom szempontjából semmi relevanciája nincsen. (Attól, hogy valaki életvitelszerűen másnál lakik, még rejtegethet drogot a saját üres lakásában,

vagyis semmi jelentősége annak, miszerint a terhelt hol tartózkodott rendszeresen.) Ebből az is következik, hogy a tényállás nem felderítetlen, mert ennél több bizonyítási eszköz felkutatására nem volt lehetőség.

Az ügyész a tényállás hiányosságát látta abban, hogy nem lett nevesítve; vajon kinek a tulajdonát képezte a szabadidő nadrág, melynek zsebéből a drog előkerült.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ennek sincsen szerepe a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából. Ha a nadrág **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlotté volt, akkor sem zárható ki, hogy volt albérlői vagy azok vendégei annak a zsebébe tették a saját kábítószerüket, majd ott felejtették. A nadrág nem volt elzárva, mások is használták ugyanazt a szekrényt.

A volt albérlők tanúvallomását, miszerint semmi közük a nadrághoz és az abban lévő kábítószerhez, a törvényszék úgy értékelte - helyesen -, hogy relatív mentességi joguk volt, mivel nem voltak kötelesek elismerni a drogbirtoklást. **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott ugyanis azzal védekezett, hogy az albérlőknek a drogozás miatt mondott fel.

Az ügyész az indokolási kötelezettség elmulasztására vonatkozó érvelését döntően arra alapozta, hogy az elsőfokú bíróság a 8. tényállási pont vonatkozásában nem fogadta el III.rendű vádlott neve III.r. vádlott vallomását, amelyet a további vádlottak vonatkozásban a tényállás megalapozására alkalmasnak tartott.

A nyomozás során III.rendű vádlott neve III.r. vádlott a 2014. július 10. napján tett részletes gyanúsított vallomásában valamennyi, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vevőkörébe tartozó, általa ismert személyről beszámolt. Többek között **XIII. r. vádlott neve** III.r. terheltéről vallotta, miszerint ő egy **H.**-ban lakó, drogfüggő autószerelő, aki 2012 ősze és 2013 júniusa között sok alkalommal vett pikót az I.r. vádlottól. I.rendű vádlott neve vele is szereltette az autóit és droggal fizetett érte. A XIII.r. vádlott kizárólag fogyasztó és csak kisebb mennyiséget vásárolt (nyomozati irat 3. kötet 1356. oldal 5. bekezdés).

Ezzel szemben állnak azok a tények, hogy I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlott 2013. november 14. napján őrizetbe került, egy nappal III.rendű vádlott neve III.r. vádlott lefogását követően. **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott elszámoltatására, illetve a házkutatásra a III.r. vádlott sokadik gyanúsítottai vallomása alapján 2014. augusztus 7. napján került sor. **XIII. r. vádlott neve** tudta, hogy keresték a rendőrök, ennek ellenére a kábítószer előkerült, amit nyilván eltüntetett volna, ha tud róla.

A többi, III.rendű vádlott neve által vevőként nevesített terhelt szervezetében drogot mutatott ki a toxikológiai szakértői vizsgálat, mely tény önmagában - a III.r. vádlott vallomása nélkül is - alkalmas a kábítószer birtoklás vétségének megállapítására, **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlott esetében azonban a vizsgálat nemleges eredménnyel zárult.

Nem vitatható és mérlegelhető felül tehát a törvényszék azon állásfoglalása, miszerint a XIII.r. vádlott használaton kívüli lakásában talált drog és a terhelt tudattartalma (szándéka) között nem elégséges logikai kapcsolat a nadrág, amely az ő testméretére való volt. A III.r. vádlott, mint hallomástanú, vallomása önmagában nem elégséges bizonyíték a bűnösség megalapozására.

A fent írtak okán nem vezethetett eredményre az ügyész hatályon kívül helyezésre irányuló jogorvoslati kérelme.

A megalapozott *tényállás* néhány *helyesbítésre szorul* az ügyészi átiratban indítványozottak szerint, melyet az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A személyi részben, az ítélet *10. oldal első bekezdésében* kell rögzíteni, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott 2017. november 1. napja óta a **3. Kft.** alkalmazásában áll recepciósként, havi bruttó keresete 161.000 forint. Dolgozik 2016. január 20. napja óta a **4. Kft-nél** is, mint ügyintéző, összes havi jövedelme kb. 250.000 forint. Havi 27. 300 forintos tartozás terhelte a NAV felé, melyet 2018. február 26. napjával végtörleszt. Gerincbetegsége stagnál, nem operálható, félévente hosszabb kezelést igényel (Bf.III.99/2018/8. számú utóirat és 11-es jegyzőkönyv).

A *10. oldal 2. bekezdés* azzal módosul, hogy II.rendű vádlott neve II.r. vádlott „C” és „D” kategóriás autóbuszvezetői szakképesítést szerzett, az **5. Zrt.** alkalmazásában áll, mint távolsági autóbuszvezető 2016. április 18. napja óta. Havi jövedelme nettó 200.000 forint. Tartozás nem terheli. Édesanyja többféle krónikus betegségben szenved, a II.r. vádlott gondozza (Bf.III.99/2018/7. számú utóirat).

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott előéleti adatait azzal pontosítandók az *ítélet 10. oldal 4. bekezdésétől*, hogy az 1.) és 3.) alatti elítélések jelen büntetőeljárás hatálya alá estek.

A 2.) alatti ügyben elbírált bűncselekmények elkövetési ideje 2012. július 28. napja, a 3.) szám alatt írt ítélet esetében 2012. december 4. és 19. közötti időszak (nyomozati irat 1309-1311. oldal).

V. r. vádlott neve V.r. vádlott előéleti adatai körében az ítélet 10. oldal 10. bekezdés kiegészítendő az 1.) szám alatt írt Győri Városi Bíróság B.1193/2011/12. számú ítéletben elbírált bűncselekmény vonatkozásában az elkövetési idővel, mely 2012. november 27. napja volt (nyomozati irat 839-841. oldal).

A *12. oldal 4. bekezdése* kiegészítendő azzal, hogy **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott a **2. Security Kft** alkalmazásában havi nettó 200.000 forint jövedelemre tesz szert (Bf.III.99/2017/11-es számú jegyzőkönyv).

A terheltet a Győri Városi Bíróság 2010. december 16. napján jogerős B.1461/2008/12. számú ítéletével, adóbevételt nagyobb mértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmény miatt halmazati büntetésül 400 napi tétel, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Az 1.) sorszám alatti, a Győri Járásbíróság 2013. június 4. napján jogerős Bk.85/2013/2. számú tárgyalás mellőzésével hozott végzéséhez kapcsolódó elkövetési idő 2011. március 4. és 2011. december 1. napja közötti időszak (nyomozati irat 3195-3197. oldal). A kábítószerrel visszaélés vétsége kiszabott 300 óra közérdekű munkát a Győri Törvényszék különleges eljárásban hozott és 2017. január 30. napján jogerős Bv.490/2016/7. számú végzésével 50 napi fogházbüntetésre változtatta, melyet a terhelt 2017. június 14. napján letöltött (Bf.III.99/2017/3/VI. számú priusz).

XI. r. vádlott neve XI.r. vádlott előéleti adatai az ítélet *12. oldal 6. bekezdésében* azzal egészülnek ki, hogy a terheltet a Győri Városi Bíróság B.1749/1995/101. számú ítéletével, mely - a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Bf.484/1998/6. számú határozatával - 1998. szeptember 17. napján emelkedett jogerőre, különösen nagy kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt 5 év börtönbüntetésre és 68 év közügyektől eltiltásra ítélte (nyomozati irat 2613-2616. oldal).

XV. r. vádlott neve XV.r. vádlott személyi körülményei az ítélet *13. oldal 2. bekezdésében* azzal helyesbítendő, hogy az elsőfokú bíróság eljárása alatt - 2016. július 8. napján - ... nevű gyermeke született, akiről saját háztartásában gondoskodik (3.B.349/2015/50/XV.r.v./Vé/3. alatti születési anyakönyvi kivonat).

A 2. tényállási pontban, a *15. oldal első bekezdésében* a vitaminos műanyag hengerben lévő növényi ágvégződés totál THC tartalma - helyesen - *0.077 gramm*, amelynek a mennyisége nem haladja meg

a csekély mennyiség felső határát, annak 1,3 %-a (nyomozati irat 2151-2163. oldal - vegyész-szakértői vélemény).

A 18. oldal 3. bekezdésében, 5. tényállási pontban írott cselekmény elkövetési időpontja helyesen 2014. október 3. napja.

A 19. oldal 5. bekezdés szerint VII. és I.r. vádlottak nyilvánvalóan a 2013. évben találkoztak 5-10 alkalommal a VII.r. terhelt házában.

Mellőzendő az a 4. bekezdésben írott megállapítás, miszerint V.rendű vádlott neve a vendégeinek szokott új pszichoaktív anyagot adni, mivel ez a magatartás a Btk. 184.§-a értelmében bűncselekménynek minősülne, de a vádiratban nem szerepel, így erre bizonyítás sem folyt.

A 6. tényállási pontban a 19. oldal utolsó bekezdés tartalma úgy helyes, hogy **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott lakásában megtalált porok és tabletták legkevesebb 0,64 gramm amfetamin-bázist tartalmaznak, mely új pszichoaktív anyag mennyisége nem éri el a csekély mennyiség felső határát (nyomozati irat 2547. oldal -vegyész-szakértői vélemény).

A 8. tényállási pontban, a 21. oldal 2. bekezdésében a férfi albérlő neve helyesen **C.C.**

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, azok minősítése is túlnyomórészt törvényes.

Csupán I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve terheltek elkövetői minőségének megállapítása téves, miszerint a közöttük lévő bűnkapcsolat tettes-bűnsegéd viszonya.

Az elsőfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem megvalósulása szempontjából a Kúria 57. számú Büntető Kollégiumi véleményében írtakat hívta fel, mely jogértelmezést tovább részletez a 1/2007. BJE határozat IV. 1. pontja, mely szerint a kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre.

Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek. Nem vitatható, hogy a kábítószereseket beszerző, állandó vevői körrel rendelkező I.r. vádlott rendszeres jövedelmet realizálva üzletelt, de a vele élettársi kapcsolatban; azaz gazdasági életközösségben lévő, a fenti részecseleményeket elkövető II.rendű vádlott neve II.r. vádlott is haszonszerzésre törekedve, az I.r. vádlott teljes tevékenységéről tudva, vele akarategységben működött közre a kábítószer forgalmazásában, vagyis cselekménye - a törvény rendelkezésénél fogva - csakis tettesi magatartásként értékelhető.

Az idézett BJE 2. pont alapján a kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósulnak meg. Magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ilyen magatartás pl. a kábítószer kimérése, csomagolása, tárolása, szállítása is, melyet II.rendű vádlott neve II.r. vádlott alkalmanként végzett I.rendű vádlott neve I.r. vádlott konkrét adásvételekben megvalósuló tevékenységéhez kapcsolódóan. Ennél fogva az előkészítés, az eladásra történő szortírozás, kiszerelés, az

alkalmankénti kiszállítás a II.r. vádlott esetében nem bűnsegédi, hanem társtettesi magatartást valósít meg.

Ezért az ítéletábra I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 13.§ (3) bekezdés szerint társtettesként, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében mondta ki a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és a (3) bekezdés alapján.

A megváltozott minősítésekre tekintettel az ítéletábrának új büntetést kellett kiszabni az I-II.r. terheltekkel szemben, melynek során figyelemmel kellett lenni a bűnösségi körülményekre és a belső arányosság követelményére.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen vette számba a terheltek javára, illetőleg terhére az enyhítő és súlyosító körülményeket.

Nem súlyosító körülmény „az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága”, mivel arra nem folyt bizonyítás, hogy Győr-Moson-Sopron Megyében gyakrabban fordulnak elő kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, mint az ország más vidékein. Ugyancsak nem lehet figyelembe venni, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott befolyásolta a zárkatársán keresztül III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat, hogy hamis tartalmú vallomást tegyen, ugyanis ez nem volt a vád tárgya, ezért a tényállásban sem került rögzítésre. Súlyosít viszont a társas elkövetés.

Nem enyhítő körülmény - a minősítés változtatás okán - II.rendű vádlott neve II.r. vádlott esetében a bűnsegédi bűnrészesség és egyik terheltnél sem, hogy megjelentek az eljárási cselekményeken, mivel ez a törvényben meghatározott kötelezettségük.

Nem értelmezhető a lefoglalt kábítószer „a következő szinthez képes nem kirívó” mennyisége enyhítő körülményként (ítélet 48. oldal első bekezdés), mivel a Btk. 461.§ (4) bekezdés c/ pontjában körülírt különösen nagy mennyiségű kábítószerre történő elkövetés az I-II.r. vádlottak terhére rótt kábítószer-kereskedelem tényállásnak nem minősített esete.

A táblabíróság semmiképpen nem látta indokoltnak az I-II.r. vádlottak büntetésének súlyosítását célzó ügyészi indítványt. E körben utalni szükséges az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, - annak is a 6. cikkére - az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire, amelyre figyelemmel volt a büntetés kiszabása során. Erre is tekintettel egyet értett a törvényszékkel, amely az I.r. vádlott vonatkozásában a büntetési tétel alsó határához közelítve - II.rendű vádlott neve II.r. vádlott esetében még az enyhítő szakaszt is szinte kimerítve - állapította meg a szabadságvesztés büntetéseket.

Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis négy év telt el a bűncselekmények elkövetése óta - ebből közel 3 év bírósági szakban -, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottaknak sem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódnakhoz.

A másodfokú bíróságnak ezért - figyelemmel a nemzetközi jog és a Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria gyakorlatára - ezt az igen jelentős időmúlást, amelyhez hozzá számít az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt 7 hónap is - mindenképpen értékelnie kellett. Ezért a szabadságvesztés büntetések súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem foghatott helyt.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyára, a hosszabb időn keresztül folytatott elkövetési magatartásra és a kisebb cselekvőség miatt marasztalt terheltekkel szemben alkalmazott jogkövetkezményekkel való arányosságra figyelemmel a további enyhítésre sem látott lehetőséget a másodfokú bíróság.

Ezért az ítélőtábla az I-II.r. vádlottak szabadságvesztés büntetését az elsőfokú bíróság által tetтарыányosan meghatározott mértékben tekintette kiszabottnak.

A bírói gyakorlat szerint az elkövető bűnösségének kisebb foka, büntetlen előélete, a cselekmény elkövetésének méltányolható indoka és a megromlott egészségi állapot összességében indokolhatja a Btk. 35.§ (2) bekezdés I. fordulat alapján az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását (BH2000. 45.).

Ennek szellemében a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját abban is, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében a jelentősen megromlott egészségi állapot, II.rendű vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában pedig az I.r. vádlotthoz fűződő élettársi kapcsolat, illetve a kábítószer-kereskedelemben játszott csekély szerep okán helye van eggyel enyhébb végrehajtási fokozat - fegyház helyett börtön - megállapításának.

Az I-II.r. vádlottak cselekménye, annak közegészség károsító jellege folytán kiemelkedően veszélyes a társadalomra, ezért a terheltek méltatlanná váltak a közügyekben való részvételle. Ezért a szabadságvesztés büntetésekhez igazodó tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása szükséges és indokolt velük szemben a Btk. 61.§ (1) bekezdés és a 62.§ (1) bekezdés alapján.

A fellebbezéssel érintett III.rendű vádlott neve III.r., **V. r. vádlott neve V.r., X. r. vádlott neve X.r., XI. r. vádlott neve XI.r.,** XIV.rendű vádlott neve XIV.r. és **XV. r. vádlott neve XV.r.** vádlottak cselekményeit a törvényszék helyesen minősítette és kimerítően indokolta, mely kiegészítést nem igényel.

A bűnösségi körülmények helyesbítendők a kábítószerrel visszaélés relatív gyakorisága, valamint az eljárásban való részvétel mellőzésére vonatkozóan fent írtakkal.

Súlyosító hatású, hogy III.rendű vádlott neve III.r. vádlott jelen ügyben elbírált bűncselekményét két büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg. **V. r. vádlott neve V.r. és X. r. vádlott neve X.r.** vádlottak ugyancsak büntetőeljárás hatálya alatt álltak az elkövetés időszakában.

XV. r. vádlott neve XV.r. vádlott egy kiskorú gyermeket nevel, mely javára írandó, azonban jelen eljárás hatálya alatt jogerősen marasztalták bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság a lefoglalt kábítószer tekintetében kábítószer birtoklás büntetében állapította meg, bár a tényállás 1. pontjában (ítélet 14. oldal 2. bekezdés) ismertetett cselekvősége, miszerint rendszeresen szállította I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat a drogbeszerző utakra, a kereskedelem részcselekményének felelne meg. Erre nem volt vád, de a magatartása tárgyi súlyát mindenképpen növeli, nem beszélve arról, hogy néhány személynek csekély mennyiséget értékesített is. Ezért a vele szemben alkalmazott, a törvényi minimumot alig meghaladó tartamú, halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés igen méltányos és - figyelemmel a büntetett előéletére - tovább nem enyhíthető. Nem sérül a II.rendű

vádlott neve II.r. vádlottal szemben a belső arányosság elve sem, mivel nevezett vádlott előélete sokkal kedvezőbb és több a javára írható enyhítő körülmény.

A kábítószer birtoklás vétségében vagy büntetésében bűnösnek talált **V. r. vádlott neve V.r., X. r. vádlott neve X.r., XI. r. vádlott neve XI.r.,** XIV.rendű vádlott neve XIV.r. és **XV. r. vádlott neve XV.r.** vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy a velük szemben alkalmazott rövid tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés igazodik a cselekményeik csekély tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez is. A kismértékű változtatásnak pedig nincsen helye (16/2007. BK vélemény 2. pont)

A büntetés helyett intézkedés - próbára bocsátás - alkalmazása azért nem jöhet szóba, mivel a nevezett terhelték vagy büntetettek voltak, vagy az eljárás hatálya alatt lettek jogerősen elítélve valamely bűncselekmény miatt.

Azzal nem értett egyet az ítélőtábla, hogy a törvényszék **V. r. vádlott neve V.r., X. r. vádlott neve X.r., XI. r. vádlott neve XI.r.,** XIV.rendű vádlott neve XIV.r. és **XV. r. vádlott neve XV.r.** vádlottak - a végrehajtás felfüggesztésének próbaideje alatti - pártfogói felügyeletéről rendelkezett, mert ezt egyikük személyi körülményei sem indokolják, vagy nem teszik lehetővé.

A Btk. 69. § (1) bekezdésében írt fenti intézkedés bírói mérlegelésen alapul. Az intézkedés elrendelése, ezáltal az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése azt a célt szolgálná, hogy - jelen esetben - a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje eredményesen teljen el.

A bíróság döntése során egyrészt figyelembe kell venni az elkövetett bűncselekményt, de vizsgálni kell az elkövető személyi körülményeit, környezetét is. Ezek együttes áttanulmányozása alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy szükséges-e az elkövető magatartásának hatóság általi kontrollja.

Kétségtelen tény, hogy minden érintett terhelt volt már büntetve. Ugyanakkor **X. r. vádlott neve X.r. és XI. r. vádlott neve XI.r.** vádlott személyi viszonyai kedvezőek, munkaviszonnyal, rendszeres jövedelemmel rendelkeznek. **XV. r. vádlott neve XV.r.** vádlott kiskorú gyermeket nevel. **V. r. vádlott neve V.r.** vádlott külföldön dolgozik, így a pártfogóval való kapcsolattartás akadályba ütközne. XI.rendű vádlott neve XIV.r. vádlott más büntető ügyben személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla mellőzte a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó döntést a nevezett terhelték vonatkozásában.

A táblabíróság osztotta azt a védelmi álláspontot, hogy az I-II.r. vádlottakkal szemben elrendelt vagyoneלקobzás ellentétes a ténybeli alapokkal és a jogi indokolása is hiányos.

A törvényszék 3.600.000 forintban határozta meg a kábítószer-kereskedelemmel összefüggő bűnös vagyon összegét és fele-fele arányban alkalmazott vagyoneלקobzást I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve vádlottakkal szemben. Ugyanakkor a tényállás 1. pontjában (14. oldal 3. bekezdés) azt rögzítette, hogy III.rendű vádlott neve III.r. vádlott 2012. évtől (vagyis januártól decemberig), egészen elfogásáig; azaz 2013. november 13. napjáig havonta minimum 100 gramm speed-et vásárolt I.rendű vádlott neve I.r. vádlottól, grammonként 1000-1500 forintos áron.

Arra nincsen ténymegállapítás, hogy II.rendű vádlott neve II.r. vádlott közreműködött volna a két terhelt közötti rendszeres adásvételben, pusztán a I.rendű vádlott neveral fennállt élettársi kapcsolata pedig nem cselekvőség, amely megalapozná a vagyonekbevétele alkalmazását.

Ez az intézkedés viszont III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal szemben indokolt, aki kábítószer megvásárlásra fordított nagyobb összeget és - mivel a kábítószer birtoklása is törvénybe ütközik -, ez a befektetés vagyonekbevétele alá esik.

A vonatkozó 1/2008 BJE szabályaira figyelemmel a kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyonekbevétele kell elrendelni. A vagyonekbevétele nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől (tekintve, hogy a kábítószer megszerzése is büntetendő), illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekbevétele mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével (előállításával) összefüggő kiadásokkal.

A törvényszék - érthetetlen módon 18 hónappal és 1500 forintos grammonkénti árral számolt, így 3.600.000 forintot állapított meg. A tényállás szerint azonban 23 hónapon keresztül folyt a két vádlott közötti kereskedelem és a számukra kedvezőbb összeggel számolva 1000 forintos áron 2.300.000 forint cserélt közöttük gazdát.

A Kúria 95/2011. BK véleménye alapján a vagyonekbevétele egyetemleges alkalmazásának nincsen helye, ezért a két terhelt között fele-fele arányban megosztva a fenti összeget, 1.150.000 forint erejéig kellett a vagyonekbevétele elrendelni a le nem foglalt kábítószer értékének megfelelően, a Btk. 74.§ (1) bekezdés (1) bekezdés a/ pontja szerint I.rendű vádlott neveral, és az e/ pont alapján III.rendű vádlott nevetal szemben.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában a táblabíráóság e rendelkezést ténybeli alapok hiányában mellőzte.

A bűnjelek tekintetében az ítélet táblája észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a I.rendű vádlott neve I.r. vádlottól lefoglalt tárgyak, anyagok és okiratok vonatkozásában nem minden esetben rendelkezett a törvénynek megfelelően.

Elkobzandó a Btk. 72.§ (1) bekezdés értelmében a Babyliiss hajvasaló (1051. tétel), amelyet a terhelt a tényállás szerint a kiadagolt kábítószer tartalmazó zacskók forrasztására használtak (ítélet 29. oldal 5. bekezdés). A kábítószer hígításhoz használható port tartalmazó alutasak is ezt a jogi sorsot osztja (1071. alatti bűnjel). Ugyanezen jogszabályi hely alapján el kell kobozni azokat a pasztikkártyákat, hamis cégbélyegzőt és munkaszerződést, amit az I.r. vádlott különböző hamis okiratok előállításához kívánt felhasználni akkor is, ha erre a cselekményre nézve - az eljárás megszüntetése következtében - nem történt meg a büntetőjogi felelősség megállapítása a Be. 334.§-ban írtakra figyelemmel.

A megsemmisíteni rendelt bűnjelek között számos olyan fotózáshoz, nyomtatáshoz használható alapanyag, valamint személyes feljegyzések, magánokiratok szerepelnek, amelyek a tulajdonos számára nem értéktelenek. Ezek a továbbiakban nem szükségesek, tehát a lefoglalás megszüntetését követően az I.r. vádlottnak kiadandók a Be. 155.§ (1) és (2) bekezdés szerint.

A 11/2003. (V.8) IM-BM-PM együttes rendelet 87 .§-a értelmében a jogosult által át nem vett közokiratokat - akár hamis, akár valódi - a kiállító hatóságnak kell megküldeni. A 88. § (4) bekezdése szerint a lefoglalt okmányt a határozat egy példányával ugyancsak a kiállító hatóság, vagyis a kiállítás helye szerint illetékes okmányiroda részére kell megküldeni.

Az I.r. vádlott lakásán olyan közokiratok, valamint ezek másolatai kerültek lefoglalásra, amelyeknek nem I.rendű vádlott neve a jogosultja. Ezeket tehát nem megsemmisíteni indokolt, hanem továbbítani a kiállító szerveknek az idézett jogszabályi hely szerint.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott tulajdonát képező mobiltelefonok lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdés szerint megszüntette, és a (2) bekezdés értelmében kiadni rendelt, továbbá a Be. 157.§ (1) bekezdés alapján visszatartotta a terhelt által viselendő bűnügyi költség biztosítására.

Tévedett azonban, amikor a vagyonelkobzást is feltüntette, mint biztosítási célt, ugyanis ilyen intézkedést a XI.r. terhelttel szemben nem alkalmazott. Ezt a kitételezt tehát a táblabíróság a rendelkező részből mellőzte. A felülbírálat nem terjedt ki **VI. r. vádlott** VI.r. vádlottra, akire az eljárás első fokon jogerősen befejeződött, ezért annak csupán megállapítására szorítkozik az ítélet, hogy a határozat rá nézve is ilyen téves kitételezt tartalmaz, melyet a törvényszék szükség esetén különleges eljárás keretében orvosolhat.

A bűnügyi költségről történt rendelkezés meghozatalakor az elsőfokú bíróság részben számítási hibákat vétett, részben nem azon személyek terhére állapított meg egyes költség tételeket, akik oldalán az felmerült, valamint nem alkalmazta a költségek vádlottankénti elkülönítésének fő szabályát, ami a végrehajthatóságot segíti elő.

A másodfokú bíróság a költségjegyzékben pontosan vezetett tételek számbavételét követően helyesbítette a fellebbezéssel érintett egyes vádlottak által megfizetendő bűnügyi költség összegét, továbbá döntött a nyomozás során hozott megszüntető határozatokkal, valamint a I.rendű vádlott neve I.r. vádlott terhére rótt, a közokirat-hamisítás előkészülete vétségének tárgyában hozott 3.B.349/2015/50/II. számú megszüntető végzéssel, és a **XIII. r. vádlott neve** XIII.r. vádlottra vonatkozó felmentő rendelkezéssel összefüggő költségrészek állam általi viseléséről a Be. 338.§ (1) és (2) bekezdés, valamint a 339.§ (1) bekezdés I. fordulat alapján. A Be. 338.§ (3) bekezdésben írtaknak megfelelően mellőzte **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott egyetemleges kötelezését a nyilvános ülésen meg nem jelent VII.r. vádlottért is eljáró kirendelt védő megjelenésével összefüggő bűnügyi költség tekintetében.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Helyesbíteni kell a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról való rendelkezés szövegezését, mivel azt a bíróság megállapítja és nem „tájékoztatja” erről a terheltet.

Pótolandó az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításának jogszabályi hivatkozása, mely szerint az nemcsak a Btk. 92.§ (1) bekezdésén, hanem a (2) bekezdésén és a (3) bekezdés a/ pontján alapszik.

Mindezekre tekintettel az ítélet, a Be. 372.§ (1) bekezdés alapján Tatabányai Törvényszék 3.B.349/2015/96. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben -

helyes indokainál fogva - a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta a Be. 258.§ (2) bekezdés b/ pontban írt személyi adatok helyesbítése mellett.

A fellebbezési eljárás során a kirendelt védők díjával felmerült büntügyi költség viseléséről a táblabíróság a Be. 381.§ (1) bekezdés - figyelemmel a Be. 338.§ (1)-(3) bekezdéseire - alapján határozott.

Győr, 2018. január 17.

dr. Vajda Edit előadó bíró	dr. Péntek László a tanács elnöke	Szalai dr. Joánovits Krisztina bíró
----------------------------	--------------------------------------	--

A Tatabányai Törvényszék 2016. november 3. napján kelt 14.B.15/2015/48. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal I.r., II.r., III.r., V.r. vádlott, X.r., XI.r., XIII.r., XIV.r. és XV.r. vádlott vonatkozásában 2018. január 17. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

. Péntek László
a tanács elnöke

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.99/2017/13.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. február 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. június 14. napján kelt 3.B.349/2015/96. számú ítéletét VII.r. vádlott vonatkozásában felülbírálvá megváltoztatja.

A terhére megállapított cselekményeket egységesen kábítószer birtoklás büntettének minősíti (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat) és az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés büntetést - a halmazati megjelölés mellőzésével - 1 (egy) évi időtartamra enyhíti.

A pártfogó felügyelet elrendelését mellőzi.

VIII.r. vádlottól lefoglalt bűnjelekre vonatkozó rendelkezésből a „vagyonelkobzás biztosítására” kitéltet mellőzi.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből a VII.r. vádlott 410.254 (négy százötvennégy) forintot köteles megfizetni, míg az egyetemleges kötelezést a másodfokú bíróság mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet VII.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi VII. r. vádlottat 7.500 (hétezer-ötszáz) forint, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék a 2017. június 14. napján kihirdetett 3.B.349/2015/96. számú ítéletében 15 vádlott büntetőjogi felelősségéről döntött. Az ítélet IV.r., VI.r., VIII.r., IX.r. és XII.r. vádlottak tekintetében első fokon, I.r., II.r., III.r., V.r., X.r., XI.r., XIII.r., XIV.r. és XV.r. vádlott tekintetében - a Győri Ítéltábla 2017. január 17. napján kihirdetett Bf.III.99/2017/11. számú ítéletével - másodfokon emelkedett jogerőre.

A Tatabányai Törvényszék fenti számú ítéletével VII.r. vádlott bűnösségét megállapította kábítószer birtoklása büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat) és kábítószer-kereskedelem vétségében (Btk. 176.§ (1) bekezdés II. fordulat és (5) bekezdés a/ pont). Ezért öt halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll, rendelkezett a terhelt által őrizetben töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a VII.r. vádlottól lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról és az általa külön, valamint egyetemlegesen viselendő bűnügyi költségéről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen VII.r. vádlott védője jelentett be fellebbezést enyhítés; próbára bocsátás intézkedés alkalmazása érdekében.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.301/2015/4-I. számú átiratában a védő jogorvoslati kérelmét alaptalannak tartotta. Az elsőfokú bíróság eljárást szabályosnak, a VII.r. vádlott tekintetében a tényállást teljesnek, a bűnösségre vont következtetést, a cselekmények minősítését helyesnek tartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla VII.r. vádlott előéleti adatait - a rendelkezésre álló iratok alapján - akként pontosítsa, hogy abból a korábban elbírált cselekmény megvalósulása időpontjának szabatos feltüntetésével a büntetőeljárás alatti elkövetés ténye megállapítható legyen. Ennek megfelelően kérte a büntetéskiszabási körülmények korrekcióját, egyebekben az ítélet VII.r. vádlottra vonatkozó helybenhagyását.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén VII.r. vádlott képviselőjében megjelent védő a fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy védence a nyomozás során elismerte bűnösségét, a lakásában megtalált kábítószer tartalmazó anyagok birtoklásában és más terheltekkel való közös fogyasztásban. A tárgyalási szakban vallomást nem tett, de nyilatkozott, hogy bűnösségét elismeri a vádbeli cselekményekben. Az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe az enyhítő körülményeket, és a büntetés célját figyelembe véve túlságosan súlyos joghátrányt alkalmazott a terhelttel szemben, mind a büntetés neve, mind tartama szempontjából. A büntetés mértékét arra tekintettel tartotta a védő eltúlzottnak, hogy II.r. vádlott, aki társtettesként aktívan vett részt I.r.

vádлотта a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelemben, csupán 2 év 3 hónap büntetést kapott, addig VII.r. vádlottat a jóval csekélyebb tárgyi súlyú és alacsonyabb büntetési tételű cselekményeiért 2 év börtönbüntetésre ítélte a törvényszék.

Kérte a védő, hogy nyomatékka értékelje az ítélotábla a tetemes időmúlást, azt hogy védenca ellen nem indult újabb büntető eljárás. Az elkövetés időpontjában büntetlen előéletű volt, csekély súlyú, nem kábítószerrel összefüggő bűncselekmény miatt. Bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, kiskorú gyermekeket tart el. Mindezekre tekintettel kérte, hogy a másodfokú bíróság a terhelttel szemben kiszabott joghátrányt enyhítse; elsődlegesen intézkedést, próbára bocsátást alkalmazzon. Amennyiben erre nem lát törvényes lehetőséget, úgy a börtönbüntetés időtartamát jelentősen csökkentse.

Az ügyész fenntartotta az átiratban foglaltakat, csupán azzal módosítva, hogy a tényállás nem igényel korrekciót, mivel a jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetés ideje és a vádlott korábbi elítélése nem kapcsolódik egymáshoz. Nem állapítható meg tehát, hogy folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt állt a VII.r. vádlott.

Kifejtette, hogy eljárási szabálysértés nem történt, a tényállás megalapozott, a törvényszék az indokolási kötelezettségének is eleget tett. A házkutatásról készült jegyzőkönyv, a rendőri jelentések, illetve az igazságügyi vegyész-szakértői vélemény tökéletesen bizonyítja azt, hogy VII.r. vádlott lakásán mikor, milyen típusú, és milyen hatóanyag tartalmú kábítószer tárolt. Csak az volt a kérdés, hogy a kábítószer kinek a tulajdonát képezte, ezt pedig a VII.r. vádlott és III. r. vádlott vallomása tartalmazza. Aggálytalanul levonható az a következtetés, hogy a VII.r. vádlott lakásán megtalált kábítószer valóban az övé volt, függetlenül attól, hogy ő csak a legkisebb mennyiségben csomagolt kábítószer ismerte el magáénak. E körben a törvényszék helytállóan adott számot indokolásában arról, hogy miért állapította meg a tényállásában azt, miszerint az ott lévő valamennyi kábítószer a VII.r. vádlotthoz köthető, hiszen azokról tudott, azokat tárolta.

Nyilvánvaló elírásra hívta fel a figyelmet az ítélet 19. oldal 5. bekezdésében, miszerint nem 2003-ban fogyasztott együtt a VII.r. vádlott I.r. vádlottal, hanem 2013-ban. A VII.r. vádlott vallomása a kiindulópont, amelyben részletesen nyilatkozott arról, hogy I., VI. és VIII.r. terhelttel mikor, hányszor, milyen típusú kábítószer fogyasztott közösen.

A törvényszék helyes következtetést vont a vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes. Mivel 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a súlyosabbik cselekmény, nem osztotta a védelem azon álláspontját, hogy próbára bocsátást is lehet alkalmazni, tekintettel arra, hogy csak három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén lehet erről szó. Halmazati büntetést kell kiszabni, a büntetési tétel középértéke jelen esetben 4 év, ezért nem eltűzött a VII.r. vádlottal szemben kiszabott 2 év szabadságvesztés, melynek végrehajtását a törvényszék két évre fel is lett függesztve.

Összességében indítványozta, hogy az ítélotábla VII.r. vádlott vonatkozásában hagyja helyben az elsőfokú ítéletet.

Az ítélotábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdés értelmében. A VII.r. vádlott javára előterjesztett védelmi fellebbezést a büntetėskiszabás tekintetében részben, egyébként a minősítés vonatkozásában találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak többnyire megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során nem vétett olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát, amely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta a Be. 279.§ (3) bekezdésében írott; a terhelt tárgyalásról történő távolmaradásának engedélyezése körében irányadó szabályokat (50-es jegyzőkönyv 17. oldal), ugyanis a tárgyalás előkészítő szakában történt tájékoztatás, illetve a vádlott kérelmére adott engedély helyett, a szabályszerűen megidézett és kihallgatott vádlottnak a tárgyaláson ajánlotta fel a további eljárási cselekményekről való távolmaradás lehetőségét, melyhez a terhelt „hozzájárulását” kérte.

A tárgyalás előkészítéséről szóló 92/2011. számú BK vélemény az alábbi értelmezése szerint a tanács elnöke a tárgyalás kitűzésekor az ügy megismerése alapján ítéli meg, hogy a tárgyalás a vádlott távollétében megtartható-e. Amennyiben azt állapítja meg, hogy a Be. 75.§ (1) bekezdésében foglaltak - a tényállás felderítése - előreláthatólag akkor is teljesíthetők, ha a vádlott a tárgyalásról távol marad, akkor az idézés kézbesítésével egyidejűleg tájékoztatja, hogy a Be. 279.§ (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel élhet. A vádlott a távolmaradást bejelentő nyilatkozatát a tárgyalás hatánapjáig - az idézésben foglalt tájékoztatásra - teheti meg attól függetlenül, hogy szabadlábon, vagy fogvatartásban van.

Tekintve, hogy a terhelti jogok zavartalan gyakorlását ilyenkor is biztosítani kell; az idézést és a tájékoztatást - a tárgyalási időközre figyelemmel - úgy kell kézbesíteni a vádlottnak, hogy ésszerű idő álljon rendelkezésére az előzetes bejelentés megtételére, védő meghatalmazására, vagy arra, hogy a bíróság a 279.§ (4) bekezdése szerint, a szóban lévő eljárási formában kötelezően alkalmazandó védő kirendeléséről gondoskodhasson. A távolmaradást bejelentő vádlotti nyilatkozat egyébként a bíróságot nem köti. A bizonyítási eljárás alakulása szükségessé teheti, hogy a bíróság a vádlottat kihallgassa. Ebben az esetben az újabb tárgyalási hatánapra idézéssel egyidejűleg félreérthetetlenül tájékoztatni kell a vádlottat arról, hogy a továbbiakban a jelenléte kötelező, és figyelmeztetni kell az idézéssel szembeni mulasztás következményeire.

Ez fordítva is igaz. Ha a tárgyalás folyamatában, a vádlott kihallgatását követően a bíróság úgy ítéli meg, hogy a további bizonyítási cselekmények lefolytathatók, a tárgyalás végén, illetve két tárgyalás között is tájékoztathatja erről a terheltet, és kérelmére engedélyezheti neki a jövőbeli tárgyalási napokról való távolmaradását, mintahogyan ez jelen esetben történt.

A tárgyalat ügyben nem a bíróság döntött úgy előzetesen, hogy nincsen szükség a terhelt személyes jelenlétére, hiszen az elfogató parancs alapján kézre került VII.rendű vádlott neve terheltet megidézte. Eljárási jogai viszont nem sérültek, mivel kihallgatására, valamint a vallomásai felolvasására sor került, védője pedig a további tárgyalási napokon teljesítette a törvény által előírt képviselői kötelezettségét.

Ebből az okból a Be. 279.§ (3) bekezdésében írt eljárási formára áttérhetett a bíróság, melyre vonatkozó eljárási szabályok részleges megsértése valóban hiba, azonban nem jelent olyan szabálysértést, ami - a Be. 373.§ (1) bekezdés II/d) pontja, vagy a 375.§ (1) bekezdése alapján - hatályon kívül helyezésre adna okot.

A törvényszék teljes körű bizonyítást folytatott le. VII.r. vádlott cselekvősége vonatkozásában is kihallgatott minden vádlott-társat, aki releváns információval rendelkezhetett. A terhelti nyilatkozatokat (**VI. r. vádlott VI.r. VIII. r. vádlott VIII.r.**) elemezte, egymással és az egyéb bizonyítékokkal összevetette. Alaposan indokolta (ítélet 41-42. oldal), hogy miért nem fogadta el - a bűnösségét a birtoklásban és közös fogyasztásban beismerő, de - a mennyiség vonatkozásában részben tagadó vallomásával szemben. Elsősorban III.rendű vádlott neve III.r. vádlott azon nyilatkozatát fogadta el, miszerint a VII.r. vádlott rendszeres vevője volt I.rendű vádlott neve I.r. vádlottnak, akinek telefonon szokta a rendelést leadni és a kért mennyiséget mindig II.rendű vádlott neve II.r. vádlott szállította ki V.rendű vádlott nevenak **H.ba.**

Az objektív bizonyítékok; a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyv, a toxikológiai és vegyész-szakértői vélemény egyértelműek.

A különböző kábítószer adagok a lakás feltűnő helyein; a konyhában, egy vázában és a konyhapulton, valamint a teraszon voltak megtalálhatók. A vázában talált drogról VII.rendű vádlott neve azt vallotta, hogy az **I.I.** nevű ismerőséé. A tartás szempontjából azonban semmi relevanciája annak a körülménynek, hogy a terhelt a saját, vagy más személy tulajdonát képező kábítószeret tárol-e a lakásán.

A toxikológiai szakvélemény (nyomozati irat 485. oldal) szerint a VII.r. vádlott a 2014. január 21. napján történt elszámoltatása előtt is kábítószer fogyasztott, melynek bomlástermékei a szervezetében kimutathatóak voltak.

A vegyész-szakértő pontos mérés alapján határozta meg a lefoglalt drogok tiszta hatóanyag tartalmát, melyek együttesen meghaladták a csekély mennyiség felső határát, de nem érték el a jelentős mennyiség alsó határát.

Mindezen bizonyítékok együttesen és egy irányba mutatva megalapozták a VII.r. terhelt bűnösségét.

Az elsőfokú bíróság teljes körű mérlegeléssel a VII.r. vádlott cselekvőségére nézve megalapozott tényállást állapított meg, melyet senki nem támadott.

A megalapozott *tényállás* néhány *helyesbítésre szorul*, melyet az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A személyi részben, az ítélet *11. oldal 4. bekezdése* kiegészítendő azzal, hogy a Győri Városi Bíróság B.1193/2011/2. számú ítélete 2011. szeptember 28. napján kelt, a bűncselekmény elkövetési ideje 2011. augusztus 27. napja volt. A bíróság a terheltet 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 2500 forintban határozta meg. A pénzbüntetést a Győri Járásbíróság a különleges eljárásban 2013. április 15. napján hozott B.1193/2011/6. számú végzésével 150 nap fogházra változtatta át a pénzbüntetés meg nem fizetése miatt (Bf.III.99/2017/3/V. számú priusz).

A *19. oldal 5. bekezdés* szerint VII.rendű vádlott neve VII. és I.rendű vádlott neve I.r. vádlottak nyilvánvalóan nem 2003-ban, hanem a *2013.* évben találkoztak 5-10 alkalommal a VII.r. terhelt házában.

Mellőzendő az a *4. bekezdésben* írott megállapítás, miszerint VII.rendű vádlott neve a vendégeinek szokott új pszichoaktív anyagot adni, mivel ez a magatartás a Btk. 184.§-a értelmében bűncselekménynek minősülne, de a vádiratban nem szerepelt, így erre bizonyítás sem folyt.

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítélet tábla erre alapította a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le VII.r. vádlott bűnösségére, de tévedett, amikor - a tartással elkövetett kábítószer birtoklása büntetével valóságos anyagi halmazatban - a kábítószer-kereskedelem vétségében is megállapította a terhelt büntetőjogi felelősségét.

Az irányadó *5. tényállási pont* szerint (ítélet 19. oldal 5-7. bekezdés) VII.r. vádlott I.r. vádlottal 2013-ban 5-10 alkalommal a saját házában közösen fogyasztott kábítószer, amikor a sajátját vagy az I.r. vádlottét felezték meg felszívás előtt. VI.r. vádlott társaságában 5-6 alkalommal fogyasztott

drogot a VII.r. vádlott, amikor a saját adagját osztották két csíkra és szívták fel. Volt olyan eset is, amikor a VI.r. vádlott hozta a kábítószer Szlovákiából.

VIII.r. vádlottal 2013. február hónapban 5-10 alkalommal fogyasztottak együtt kábítószer, amit mindig a VIII.r. vádlott biztosított, aki ajándékba is adott VII.rendű vádlott nevének legkevesebb 5 alkalommal saját használatra.

Az elsőfokú bíróság ezen átadásokat minősítette a Btk. 176.§ (1) II. fordulatba ütköző - átadással elkövetett -, az (5) bekezdés a/ pont szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószer-kereskedelem vétségének.

A törvényszék által is hivatkozott 57/2007. BK vélemény értelmezése szerint a kábítószer *átadása* annak a birtokba adását, a kábítószer megszerzése pedig a birtokbavételét jelenti. Az átadás a kábítószernek egy meghatározott személy részére alkalmi, eseti jellegű ingyenes vagy visszerhes birtokba adását jelenti. Akkor is átadás valósul meg, ha a kínálást követően a felhívott személy nyomban átveszi, azaz megszerzi a kábítószer. Ilyen esetben azonban csak egy meghatározott személy részére történhet az átadás, mert ha az elkövető azt több személynek juttatja, akkor már a kábítószer forgalomba hozatalát vagy a kábítószerrel történő kereskedést kell megállapítani. A bírói gyakorlat szerint az átadás, mint elkövetési magatartás akkor valósul meg, *ha az kizárólag azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el.*

Ebből az is következik, hogy az elkövető szándéka kifejezetten a másik személy kábítószerhez való hozzájuttatására irányul, valamely cél, pl. dílerként való bevonás vagy ellenszolgáltatás érdekében. Jelen ügyben viszont a közös kábítószer élvezetre irányult a VII.r. vádlott szándéka, ismerőseivel kölcsönösen megosztották egymás között a birtokukban lévő drogot, melyet egymás társaságában fogyasztottak el.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a kábítószer tartalmazó anyagok több elkövető által történő közös elfogyasztása, a kábítószer tulajdonosa részéről is, nem az „átadás”, hanem a „tartás” fogalma alá esik (BH2003. 182. II. pont).

VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott tehát egyrészt tartotta a lakásán azokat a kábítószerféléseket, amelyeket a nyomozóhatóság lefoglalt, másrészt korábban - ismerőseivel közösen - pontosan meg nem határozható mennyiségű kábítószer fogyasztott, amelyet hol az egyikük, hol másikuk biztosított ingyenesen a magáéból a társaságnak. A kábítószer birtoklása bűncselekmény már a megszerzéssel befejezett és nincsen jelentősége annak, hogy mi lett a sorsa; vagyis a tartás és a közös elfogyasztás nem többlet tényállási elem (1/2007. BJE I/2. pont).

Ezért az ítéletábra vádlott bűnösségét kizárólag - az alapeseti mennyiségre, tartással elkövetett - kábítószer birtoklása büntetőben mondta ki a Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat alapján.

A megváltozott minősítésre tekintettel az ítéletábrának új büntetést kellett kiszabni a terhelten szemben, melynek során figyelemmel kellett lenni a bűnösségi körülményekre és a belső arányosság követelményére.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a VII.r. vádlott javára, illetőleg terhére az enyhítő és súlyosító körülményeket.

Nem értékelhető a vádlott terhére „az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága”, mivel arra nem folyt bizonyítás, hogy Győr-Moson-Sopron Megyében gyakrabban fordulnak elő kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, mint az ország más vidékein.

Az időmúlás, mint enyhítő körülmény értékelése körében utalni szükséges az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, - annak is a 6. cikkére - az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire, amelyre a másodfokú bíróság figyelemmel volt a büntetés kiszabása során. Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Törvényi köteleessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis négy év telt el a bűncselekmény elkövetése óta - ebből közel 3 év bírósági szakban -, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottaknak sem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódásához.

A másodfokú bíróságnak ezért ezt az igen jelentős időmúlást, amelyhez hozzá számít az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt 7 hónap is - mindenképpen értékelnie kellett.

A legmeghatározóbb szempont azonban az, hogy - a halmazat mellőzése mellett - csak egy bűncselekményben lett megállapítva a VII.r. vádlott büntetőjogi felelőssége, melynek büntetési tétele 1-5 év, a középértéke 3 év. A cselekmény tárgyi súlyára és ma fent részletezett bűnösségi körülményekre figyelemmel a táblabíróság úgy ítélte meg, hogy a törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés szükséges, de egyben elegendő is a Btk. 79.§-ában írott büntetési célok megvalósulásához.

Egyetértett a törvényszékkel abban, hogy a terhelt egyéni visszatartása a büntetés végrehajtása nélkül, a büntetés felfüggesztésével is elérhető, és a 2 évi próbaidő megfelelően hosszú.

A büntetés helyett intézkedés - próbára bocsátás - alkalmazása azért nem jöhetett szóba, mivel a nevezett terhelt büntetett volt és a fokozatosság elve alapján nem tűnik célravezetőnek egy intézkedés.

Azzal nem értett egyet az ítélőtábla, hogy a törvényszék a VII.r. vádlott - a végrehajtás felfüggesztésének próbaideje alatti - pártfogói felügyeletéről rendelkezett, mert ezt a személyi körülményei nem teszik szükségessé és lehetővé.

A Btk. 69. § (1) bekezdésében írt fenti intézkedés bírói mérlegelésen alapul. Az intézkedés elrendelése, ezáltal az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése azt a célt szolgálná, hogy - jelen esetben - a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje eredményesen teljen el.

A bíróság döntése során egyrészt figyelembe kell venni az elkövetett bűncselekményt, de vizsgálni kell az elkövető személyi körülményeit is. Ezek együttes áttanulmányozása alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy szükséges-e az elkövető magatartásának hatóság általi kontrollja.

Kétségtelen tény, hogy az érintett terhelt volt már büntetve. Ugyanakkor a jelen ügyben elbírált bűncselekmény elkövetése óta nem indult ellene újabb büntetőeljárás, továbbá nehéz életfeltételek

között (nincsen állandó lakóhelye és alkalmi munkákból él) is gondoskodik középiskolás lánya eltartásáról.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra mellőzte a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó döntést VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a vádlott tulajdonát képező mobiltelefonok lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdés szerint megszüntette, és a (2) bekezdés értelmében kiadni rendelte, továbbá a Be. 157.§ (1) bekezdés alapján visszatartotta a terhelt által viselendő bűnügyi költség biztosítására.

Tévedett azonban, amikor a vagyonelkobzást is feltüntette, mint biztosítási célt, ugyanis ilyen intézkedést a terhelttel szemben nem alkalmazott. Ezt a kitélt tehát a táblabíróság a rendelkező részből mellőzte.

A bűnügyi költségről történt rendelkezés meghozatalakor az elsőfokú bíróság részben számítási hibát vétett, részben nem alkalmazta a költségek vádlottankénti elkülönítésének fő szabályát, ami a végrehajthatóságot segíti elő.

A másodfokú bíróság a költségjegyzékben pontosan vezetett tételek számbavételét követően helyesbítette a VII.r. vádlott által külön megfizetendő bűnügyi költség összegét.

A Be. 338.§ (3) bekezdésben írtaknak megfelelően mellőzte VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott egyetemleges kötelezését a **X. r. vádlott neve** X.r. vádlottért is eljáró kirendelt védő megjelenésével összefüggő bűnügyi költség tekintetében. Az elsőfokú eljárásban felmerül kirendelt védői díjat egyenlő arányba a két terhelt között megosztotta.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Pótolandó az őrizetben töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításának jogszabályi hivatkozása, mely szerint az nemcsak a Btk. 92.§ (1) bekezdésén, hanem a (2) bekezdésén is alapszik.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a Be. 372.§ (1) bekezdés alapján Tatabányai Törvényszék 3.B.349/2015/96. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben - helyes indokainál fogva - a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség viseléséről a táblabíróság a Be. 381.§ (1) bekezdés - figyelemmel a Be. 338.§ (1)-(3) bekezdéseire - alapján határozott.

Győr, 2018. február 14.

dr. Péntek László a tanács dr. Vajda Edit előadó bíró Szalainé dr. Joánovits Krisztina

elnöke

bíró

A Tatabányai Törvényszék 2016. november 3. napján kelt 14.B.15/2015/48. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott vonatkozásában 2018. február 14. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

. Péntek László
a tanács elnöke